

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 284

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

61. gadagājums

2018. gada 12. novembris

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1670 (2018. gada 23. oktobris), ar ko Regulu (EK) Nr. 110/2008 groza attiecībā uz nominālajiem daudzumiem, lai Savienības tirgū laistu vienreizējas destilācijas ceļā ar *pot still* veida destilatoru Japānā ražotu un pudelēs pildītu šoču 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1671 (2018. gada 23. oktobris), ar ko groza Regulu (ES) 2017/825, lai palielinātu Strukturālo reformu atbalsta programmas finansējumu un pielāgotu tās vispārīgo mērķi 3
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1672 (2018. gada 23. oktobris) par Savienības teritorijā ievestās skaidras naudas vai no tās izvestās skaidras naudas kontroli un par Regulas (EK) Nr. 1889/2005 atcelšanu 6

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām 22

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2018/1674 (2018. gada 23. oktobris), ar ko groza Padomes Lēmumu 2003/17/EK attiecībā uz tādu lauka apskašu atbilstību, ko veic attiecībā uz lopbarības augu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un graudaugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem Brazīlijas Federatīvajā Republikā, un attiecībā uz Brazīlijas Federatīvajā Republikā ražotu lopbarības augu sēklu un graudaugu sēklu līdzvērtīgumu, un attiecībā uz tādu lauka apskašu atbilstību, ko veic attiecībā uz graudaugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem, dārzeņu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un eļļas augu un šķiedraugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem Moldovas Republikā, un attiecībā uz Moldovas Republikā ražotu graudaugu sēklu, dārzeņu sēklu un eļļas augu un šķiedraugu sēklu līdzvērtīgumu 31

II Nelegislatīvi akti

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2018/1675 (2018. gada 2. oktobris) par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar Nīderlandes pieteikumu EGF/2018/001 NL/Finanšu pakalpojumu darbības 36

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/1670

(2018. gada 23. oktobris),

ar ko Regulu (EK) Nr. 110/2008 groza attiecībā uz nominālajiem daudzumiem, lai Savienības tirgū laistu vienreizējas destilācijas ceļā ar *pot still* veida destilatoru Japānā ražotu un pudelēs pildītu šoču

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padome 2012. gada 29. novembrī pieņēma lēmumu, ar kuru pilnvaroja Komisiju sākt sarunas ar Japānu par brīvās tirdzniecības nolīgumu.
- (2) Sarunas par Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Japānu ("nolīgums") tika sekmīgi pabeigtas un nolīgums tika parakstīts 2018. gada 17. jūlijā.
- (3) Nolīguma 2.-D pielikumā paredzēts, ka vienreizējas destilācijas ceļā iegūto šoču, kas definēts 3. panta 10. daļā Japānas likumā par alkoholisko dzērienu aplikšanu ar nodokļiem (1953. gada likums Nr. 6), ražotu Japānā, izmantojot *pot still* veida destilatoru, un fasētu Japānā, ir atļauts laist Savienības tirgū tradicionālajās pudelēs, kuru ietilpība ir attiecīgi četri go (合) un viens šo (升), kas atbilst attiecīgi 720 ml un 1 800 ml lielam nominālajam daudzumam, ar noteikumu, ka tiek ievērotas Savienības citas piemērojamās juridiskās prasības.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/45/EK ⁽³⁾ ir paredzēts, ka fasētus produktus var laist Savienības tirgū tikai tad, ja tie ir fasēti nominālajos daudzumos, kas uzskaitīti minētās direktīvas pielikuma 1. punktā. Stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem Direktīvas 2007/45/EK pielikuma 1. punktā ir norādīti deviņi nominālie daudzumi intervālā no 100 ml līdz 2 000 ml. Minētajos nominālajos daudzumos neietilpst 720 ml un 1 800 ml daudzumi, kuri ir nominālie daudzumi, kādos šoču, ko vienreizējas destilācijas ceļā ar *pot still* veida destilatoru ražo Japānā, turpat pilda pudelēs un laiž tirgū.
- (5) Tātad, lai nodrošinātu to, ka šoču, ko Japānā ražo vienreizējas destilācijas ceļā, izmantojot *pot still* veida destilatoru, un turpat pilda pudelēs, var laist Savienības tirgū tā, kā izklāstīts nolīguma 2.-D pielikumā – pudelēs, kuru ietilpība ir 720 ml un 1 800 ml, kas atbilst tradicionālajai Japānas pudeļu ietilpībai attiecīgi četri go (合) un viens šo (升) –, ir nepieciešama atkāpe no nominālajiem daudzumiem, kas stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem izklāstīti Direktīvas 2007/45/EK pielikumā.

⁽¹⁾ OV C 367, 10.10.2018., 119. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 12. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 9. oktobra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/45/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko paredz noteikumus par fasētu produktu nominālajiem daudzumiem, atceļ Padomes Direktīvas 75/106/EEK un 80/232/EEK un groza Padomes Direktīvu 76/211/EEK (OV L 247, 21.9.2007., 17. lpp.).

- (6) Lai nodrošinātu to, ka šoču, kas ražots Japānā vienreizējas destilācijas ceļā, izmantojot *pot still* veida destilatoru, un turpat pildīts pudelēs, var laist tirgū visās dalībvalstīs vienlaikus ar nolīguma stāšanās spēkā, atkāpe no Direktīvas 2007/45/EK ir jāievieš ar grozījumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 110/2008 ⁽¹⁾.
- (7) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 110/2008.
- (8) Lai nodrošinātu nolīguma īstenošanu attiecībā uz vienreizējas destilācijas ceļā ar *pot still* veida destilatoru Japānā ražotā un pudelēs pildītā šoču laišanu Savienības tirgū, šī regula būtu jāpieņem no dienas, kad stājas spēkā nolīgums,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 110/2008 IV nodaļā iekļauj šādu pantu:

“24.a pants

Atkāpe no Direktīvas 2007/45/EK prasībām par nominālajiem daudzumiem

Atkāpjoties no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/45/EK (*) 3. panta un minētās direktīvas pielikuma 1. punkta sestās rindas, vienreizējas destilācijas ceļā ar *pot still* veida destilatoru Japānā ražoto un pudelēs pildīto šoču (**) drīkst laist Savienības tirgū 720 ml un 1 800 ml lielos nominālajos daudzumos.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/45/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko paredz noteikumus par fasētu produktu nominālajiem daudzumiem, atceļ Padomes Direktīvas 75/106/EEK un 80/232/EEK un groza Padomes Direktīvu 76/211/EEK (OV L 247, 21.9.2007., 17. lpp.).

(**) Kā minēts Ekonomisko partnerattiecību nolīguma starp Eiropas Savienību un Japānu 2.-D pielikumā.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no dienas, kad stājas spēkā nolīgums.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2018. gada 23. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. EDTSTADLER

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.).

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/1671**(2018. gada 23. oktobris),****ar ko groza Regulu (ES) 2017/825, lai palielinātu Strukturālo reformu atbalsta programmas finansējumu un pielāgotu tās vispārīgo mērķi**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 175. panta trešo daļu un 197. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Savienība pēc dalībvalstu pieprasījuma var atbalstīt dalībvalstu centienus uzlabot to administratīvās spējas īstenot Savienības tiesības.
- (2) Strukturālo reformu atbalsta programma ("programma") tika izveidota ar mērķi stiprināt dalībvalstu spēju sagatavot un īstenot Savienības interesēs esošas administratīvas un izaugsmi veicinošas strukturālas reformas, tostarp sniedzot palīdzību Savienības fondu efektīvā un lietderīgā izmantošanā. Atbalstu programmas ietvaros sniedz Komisija pēc dalībvalsts pieprasījuma, un tas var aptvert ļoti dažādas politikas jomas. Tādas noturīgas ekonomikas un noturīgas sabiedrības attīstība, kura tiek veidota uz spēcīgām ekonomiskām, sociālām un teritoriālām struktūrām, ļauj dalībvalstīm efektīvi absorbēt satricinājumus un ātri atgūties no tiem, veicina ekonomisko un sociālo kohēziju un atraisa izaugsmes potenciālu. Dalībvalstīm saskaņā ar to tiesisko regulējumu būtu jāveicina valsts un reģionālo publiskās pārvaldes iestāžu un ieinteresēto personu atbilstošs ieguldījums un iesaistīšanās. Dalībvalstīm svarīgu institucionālu, administratīvu un izaugsmi veicinošu strukturālo reformu īstenošana un vietēja līmeņa atbildība par Savienības interesēs esošām strukturālām reformām ir svarīgi instrumenti šādas attīstības panākšanai.
- (3) Efektīva informēšana par programmas darbībām un pasākumiem un to rezultātiem attiecīgi Savienības, valsts un reģionālā līmenī ir būtiska, lai veicinātu izpratni par programmas sasniegumiem, nodrošinātu tās ietekmes uz vietas redzamību un sniegtu informāciju par to.
- (4) Ņemot vērā to, ka pieprasījums pēc atbalsta varētu pārsniegt programmas finansējumu, attiecīgajai dalībvalstij atbalsta pieprasīšanas procedūrā vajadzības gadījumā būtu jāsakārto pieprasījumi prioritārā secībā. Minētajā sakarā uzmanība būtu jāpievērš atbalsta pieprasījumiem, kuriem ir saikne ar Eiropas pusgadu un politikas jomām, kas saistītas ar kohēziju, inovāciju, nodarbinātību un gudru un ilgtspējīgu izaugsmi. Programmai būtu jāpapildina citi instrumenti, lai nepieļautu pārklāšanos.
- (5) Programma nodrošina dalībvalstīm tikai tehnisko atbalstu, nevis finansējumu, tāpēc tās mērķis nav aizstāt vai aizvietot finansējumu no dalībvalstu budžeta.
- (6) Dalībvalstis aizvien vairāk izmanto programmas nodrošināto atbalstu, pārsniedzot sākotnēji gaidīto. Spriežot pēc to aplēstās vērtības, atbalsta pieprasījumi, ko Komisija saņēmusi 2017. gada ciklā, ievērojami pārsniedz pieejamo gada piešķirumu. 2018. gada ciklā aplēstā saņemto pieprasījumu vērtība piecas reizes pārsniedz minētajam gadam pieejamos finanšu resursus. Gandrīz visas dalībvalstis ir pieprasījušas atbalstu no programmas, un pieprasījumi ir sadalīti visām politikas jomām, uz kurām attiecas programma.

⁽¹⁾ OV C 237, 6.7.2018., 53. lpp.⁽²⁾ OV C 247, 13.7.2018., 54. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 11. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 9. oktobra lēmums.

- (7) Lai atbalstītu Savienības ekonomisko noturību, kā arī veiksmīgi piedalītos ekonomiskajā un monetārajā savienībā un uzlabotu tās reālu konvergenci, tādējādi nodrošinot tās ilgtermiņa stabilitāti un labklājību, ir ļoti svarīgi nostiprināt ekonomisko un sociālo kohēziju, veicot strukturālas reformas, kuras nāk par labu Savienībai un atbilst Savienības principiem un vērtībām. Tas ir vienlīdz svarīgi tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, lai tās sagatavotos pievienoties eurozonai, un eurozonas dalībvalstīm.
- (8) Tādējādi programmas vispārīgajā mērķī, ciktāl tas ir sekmēt reaģēšanu uz ekonomikas un sociālām problēmām, ir lietderīgi uzsvērt, ka arī ekonomiskās un sociālās kohēzijas, konkurētspējas, produktivitātes, ilgtspējīgas izaugsmes un darbvietu radīšanas, ieguldījumu un sociālās iekļaušanas veicināšana varētu sekmēt to dalībvalstu sagatavošanos dalībai eurozonā, kuru naudas vienība nav euro.
- (9) Vispārīgā mērķa un konkrēto mērķu sasniegšanas nolūkā un no šīs programmas finansējamās atbalsttiesīgās darbībās būtu jānorāda, ka programmas darbībām un pasākumiem vajadzētu spēt arī atbalstīt reformas, kas dalībvalstīm var palīdzēt sagatavoties dalībai eurozonā, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes pret visām dalībvalstīm principu.
- (10) Lai apmierinātu dalībvalstu pieaugošo pieprasījumu pēc atbalsta un ņemot vērā nepieciešamību atbalstīt Savienības interesēs esošu strukturālu reformu īstenošanu, tostarp dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro, bet kuras gatavojas dalībai eurozonā, finanšu piešķirums programmai būtu jāpalielina līdz tādām apjomam, kas ļauj Savienībai sniegt atbalstu, kurš apmierina pieprasījuma iesniedzēju dalībvalstu vajadzības un kurš tiek izmantots saskaņā ar pareizu finanšu pārvaldību. Minētajam palielinājumam nebūtu nelabvēlīgi jāietekmē citas kohēzijas politikas prioritātes. Turklāt dalībvalstīm nebūtu jāuzliek pienākums pārvietot savus valsts un reģionālos piešķirumus no Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem.
- (11) Lai sniegtu kvalitatīvu atbalstu ar iespējami mazu kavēšanos, Komisijai būtu jāspēj izmantot daļu no finansējuma arī tam, lai segtu to pasākumu izmaksas, kas sniedz atbalstu programmai, piemēram, izmaksas, kas saistītas ar kvalitātes kontroli un projektu uzraudzību un novērtēšanu uz vietas. Minētie pasākumi ir svarīgi, lai nodrošinātu projektu īstenošanas efektivitāti.
- (12) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/825 ⁽¹⁾.
- (13) Lai būtu iespējams nekavējoties piemērot šajā regulā paredzētos pasākumus, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) 2017/825 groza šādi:

- 1) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Vispārīgais mērķis

Programmas vispārīgais mērķis ir sekmēt institucionālas, administratīvas un izaugsmi veicinošas strukturālas reformas dalībvalstīs, sniedzot valsts iestādēm atbalstu, kas paredzēts pasākumiem, kuru nolūks ir reformēt un stiprināt iestādes, pārvaldību, publisko pārvaldi un ekonomikas un sociālo jomu, reaģējot uz ekonomikas un sociālām problēmām, lai veicinātu kohēziju, konkurētspēju, produktivitāti, ilgtspējīgu izaugsmi, darbvietu radīšanu, ieguldījumus un sociālo iekļaušanu un dotu ieguldījumu reālā konvergencē Savienībā, kas var arī palīdzēt sagatavoties dalībai eurozonā, jo īpaši saistībā ar ekonomikas pārvaldības procesiem, tostarp sniedzot palīdzību Savienības fondu efektīvā, lietderīgā un pārredzamā izmantošanā.”;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/825 (2017. gada 17. maijs), ar ko laikposmam no 2017. gada līdz 2020. gadam izveido Strukturālo reformu atbalsta programmu un groza Regulas (ES) Nr. 1303/2013 un (ES) Nr. 1305/2013 (OV L 129, 19.5.2017., 1. lpp.).

2) iekļauj šādu pantu:

“5.a pants

Atbalsts, ko piešķir, lai sagatavotos dalībai eurozonā

Nolūkā sasniegt 4. un 5. pantā noteiktos mērķus un 6. pantā minēto atbalsttiesīgo darbību ietvaros no programmas var finansēt arī darbības un pasākumus, kas atbalsta reformas, kuras var palīdzēt dalībvalstīm sagatavoties dalībai eurozonā.”;

3) regulas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Finansējums programmas īstenošanai ir 222 800 000 EUR pašreizējās cenās.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu teikumu:

“Izmaksas var ietvert arī tādu citu atbalsta pasākumu izmaksas kā kvalitātes kontrole un atbalsta projektu uzraudzība uz vietas.”;

4) regulas 16. panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“f) atbalsta pasākumu īstenošanu.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2018. gada 23. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. EDTSTADLER

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/1672**(2018. gada 23. oktobris)****par Savienības teritorijā ievestās skaidras naudas vai no tās izvestās skaidras naudas kontroli un par Regulas (EK) Nr. 1889/2005 atcelšanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 33. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Viena no Savienības prioritātēm ir iekšējā tirgus veidošana saskanīgā, ilgtspējīgā un iekļaujošā veidā par teritoriju, kurā brīvi un droši notiek preču, pakalpojumu un kapitāla aprite un personu pārvietošanās.
- (2) Nelikumīgu ienākumu reintegrēšana ekonomikā un naudas novirzīšana nelikumīgu darbību finansēšanai rada kropļojumus un negodīgas konkurences priekšrocības attiecībā pret likumpaklausīgiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem un tādējādi rada draudus iekšējā tirgus darbībai. Turklāt minētā prakse veicina noziedznieku un teroristu darbības, kas apdraud Savienības iedzīvotāju drošību. Tādēļ Savienība ir rīkojusies, lai sevi aizsargātu.
- (3) Viens no galvenajiem Savienības rīcības pamatiem bija Padomes Direktīva 91/308/EEK ⁽³⁾, kurā noteikta virkne pasākumu un pienākumu finanšu iestādēm, juridiskām personām un konkrētām profesijām attiecībā uz, cita starpā, pārredzamību un uzskaites veikšanu, kā arī noteikumi saistībā ar principu "pazīsti savu klientu" un kurā noteikts pienākums ziņot par aizdomīgiem darījumiem valsts finanšu ziņu vākšanas vienībām (FIU). FIU tika izveidotas kā centrālās iestādes, kas veic šādu darījumu novērtēšanu, sadarbību ar citu valstu attiecīgajām iestādēm un vajadzības gadījumā sazinās ar tiesu iestādēm. Kopš tā laika Direktīva 91/308/EEK ir grozīta un aizstāta ar secīgiem pasākumiem. Pašlaik noteikumi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849 ⁽⁴⁾.
- (4) Ņemot vērā risku, ka Direktīvas 91/308/EEK piemērošana varētu izraisīt skaidras naudas pārvietošanas nelikumīgos nolūkos gadījumu skaita pieaugumu, kas varētu radīt draudus finanšu sistēmai un iekšējam tirgum, direktīva tika papildināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1889/2005 ⁽⁵⁾. Minētās regulas mērķis ir novērst un konstatēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, izveidojot kontroles sistēmu, ko piemēro fiziskām personām, kuras ie brauc Savienībā vai izbrauc no tās ar skaidras naudas summām vai apgrozāmiem uzrādītāja instrumentiem 10 000 EUR vai lielākā vērtībā vai tās ekvivalentiem citās valūtās. Lai nodrošinātu, ka šai regulai ir maksimāli plaša piemērošanas joma un ka neviena teritorija netiek atbrīvota no tās piemērošanas un nav iespēju apiet piemērojamo kontroli, termins "ie vešana Savienībā vai izvešana no tās" būtu jādefinē, atsaucoties uz Savienības teritoriju, kas definēta Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 355. pantā.
- (5) Ar Regulu (EK) Nr. 1889/2005 Kopienā īstenoja starptautiskus standartus cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, ko izstrādājusi Finanšu darījumu darba grupa (FATF).

⁽¹⁾ OV C 246, 28.7.2017., 22. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 12. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 9. oktobra lēmums.⁽³⁾ Padomes Direktīva 91/308/EEK (1991. gada 10. jūnijs) par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanai (naudas atmazgāšanai) (OV L 166, 28.6.1991., 77. lpp.).⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1889/2005 (2005. gada 26. oktobris) par skaidras naudas kontroli, kuru ievieš Kopienas teritorijā vai izved no tās (OV L 309, 25.11.2005., 9. lpp.).

- (6) FATF, kas tika izveidota G7 samitā Parīzē 1989. gadā, ir starpvaldību struktūra, kura nosaka standartus un veicina juridisku, reglamentējošu un operatīvu pasākumu efektīvu īstenošanu, lai cīnītos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu un citiem saistītajiem starptautiskās finanšu sistēmas integritātes draudiem. Vairākas dalībvalstis ir FATF dalībnieces vai ir pārstāvētas FATF, izmantojot reģionālas struktūras. Savienību FATF pārstāv Komisija, un Savienība ir apņēmusies efektīvi īstenot FATF ieteikumus. FATF 32. ieteikums par skaidras naudas kurjeriem precizē to, ka vajadzētu būt ieviestiem pasākumiem, lai pienācīgi kontrolētu skaidras naudas pārvietošanu pāri robežām.
- (7) Direktīvā (ES) 2015/849 identificēta un aprakstīta virkne noziedzīgu darbību, kuru rezultātā gūtie ieņēmumi varētu tikt legalizēti vai izmantoti teroristu finansēšanā. Minēto noziedzīgo darbību rezultātā gūtie ieņēmumi bieži tiek pārvietoti pāri Savienības ārējai robežai, lai tos legalizētu vai izmantotu teroristu finansēšanai. Šajā regulā tas būtu jāņem vērā un jāizveido sistēma ar noteikumiem, kuri ne tikai palīdz novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, un jo īpaši tādus predikatīvus nodarījumus kā nodokļu noziegumi, kā tie definēti valstu tiesību aktos, un teroristu finansēšanu, bet arī noziedzīgu darbību, kas definētas Direktīvā (ES) 2015/849, konstatēšanu, novēršanu un izmeklēšanu.
- (8) Ir gūts plašāks pārskaits par mehānismiem, ko izmanto nelikumīgi iegūtu vērtību pārvietošanai pāri robežām. Tā rezultātā FATF ieteikumi ir atjaunoti, ar Direktīvu (ES) 2015/849 ir ieviestas izmaiņas Savienības tiesiskajā regulējumā, un ir izstrādāta jauna paraugprakse. Ņemot vērā šīs norises un pamatojoties uz spēkā esošo Savienības tiesību aktu izvērtējumu, Regula (EK) Nr. 1889/2005 ir jāgroza. Tomēr, ņemot vērā nepieciešamo grozījumu lielo apjomu, Regula (EK) Nr. 1889/2005 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.
- (9) Šī regula neskar dalībvalstu spēju saskaņā ar to tiesībām valstīs nodrošināt papildu kontroli skaidras naudas pārvietošanai Savienībā, ja minētā kontrole ir saskaņā ar Savienības pamattiesībām, jo īpaši LESD 63. un 65. pantu.
- (10) Noteikumu kopums Savienības līmenī, kas ļautu nodrošināt salīdzināmas skaidras naudas kontroles Savienībā, ievērojami sekmētu centienus nepieļaut nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.
- (11) Šī regula neskar pasākumus, ko Savienība vai dalībvalstis veic saskaņā ar LESD 66. pantu, lai ierobežotu kapitāla apriti, kas rada vai draud radīt nopietnas grūtības ekonomiskās un monetārās savienības darbībai, vai ko tās veic saskaņā ar LESD 143. un 144. pantu, ja radušās pēkšņas grūtības saistībā ar maksājumu bilanci.
- (12) Ņemot vērā muitas dienestu klātbūtni pie Savienības ārējām robežām, to pieredzi kontroles veikšanā attiecībā uz pasažieriem un kravām, kas šķērso ārējo robežu, un pieredzi, kas gūta Regulas (EK) Nr. 1889/2005 īstenošanā, muitas dienestiem būtu jāturpina veikt kompetento iestāžu funkcijas šīs regulas nolūkiem. Vienlaikus būtu arī turpmāk jānodrošina dalībvalstīm iespēja izraudzīties par kompetentajām iestādēm arī citas valsts iestādes, kas ir pārstāvētas pie ārējām robežām. Dalībvalstīm būtu arī turpmāk jānodrošina muitas iestāžu un citu valsts iestāžu darbinieku pienācīga apmācība minētās kontroles veikšanā, tostarp attiecībā uz skaidras naudas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai.
- (13) Viens no galvenajiem jēdzieniem, kas ir izmantots šajā regulā, ir "skaidra nauda", kas būtu jādefinē kā šādu četru kategoriju apvienojums: valūta, apgrozāmi uzrādītāja instrumenti, preces, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti, un konkrētu veidu priekšapmaksas kartes. Ņemot vērā to īpašības, konkrētus apgrozāmus uzrādītāja instrumentus, preces, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti, un priekšapmaksas kartes, kuras nav saistītas ar bankas kontu un kurās var uzkrāt naudas summu, kuras apmēru ir grūti atklāt, izmanto valūtas vietā kā anonīmus līdzekļus vērtību pārvietošanai pāri ārējām robežām tādā veidā, kas nav izsekojams, izmantojot publisko iestāžu klasisko uzraudzības sistēmu. Tādēļ šajā regulā būtu jānosaka "skaidras naudas" definīcijas būtiskie komponenti un vienlaikus jāļauj Komisijai grozīt šīs regulas nebūtiskos komponentus, reaģējot uz noziedznieku un to līdzzinātāju mēģinājumiem apiet pasākumu, ar kuru kontrolē tikai viena veida vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti, pārvietojot pāri ārējām robežām cita veida preces. Ja tiek konstatēti pierādījumi šādai rīcībai būtiskā mērogā, ir svarīgi pasākumus veikt nekavējoties, lai novērstu šādu situāciju. Neraugoties uz virtuālo valūtu radīto augsto riska līmeni, kā norādīts Komisijas 2017. gada 26. jūnija ziņojumā par novērtējumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskiem, kuri skar iekšējo tirgu un attiecas uz pārrobežu darbībām, muitas iestāžu kompetencē nav virtuālo valūtu uzraudzības.

- (14) Apgrozāmi uzrādītāja instrumenti ļauj faktiskajam valdītājam pieprasīt finanšu summas samaksu bez reģistrācijas vai vārda norādīšanas. Tos var vienkāršā veidā izmantot, lai pārvietotu lielas vērtības summas, un tie ir diezgan līdzīgi valūtai likviditātes, anonimitātes un ļaunprātīgas izmantošanas riska ziņā.
- (15) Precēm, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti, ir liela vērtība attiecībā pret to apjomu, tām ir viegli pieejams starptautisks tirgus, kas ļauj tās pārvērst valūtā ar neievērojamām darījuma izmaksām. Šādas preces parasti uzrāda standartizētā kārtībā, kas ļauj ātri pārbaudīt to vērtību.
- (16) Priekšapmaksas kartes ir nenominālas kartes, kurās uzkrāta monetāra vērtība vai līdzekļi vai kuras nodrošina piekļuvi monetārai vērtībai vai līdzekļiem un kuras var izmantot maksājumu veikšanai, preču vai pakalpojumu iegādei vai valūtas izpirkšanai. Tās nav saistītas ar bankas kontu. Priekšapmaksas kartes ietver anonīmas priekšapmaksas kartes, kas minētas Direktīvā (ES) 2015/849. Tās plaši izmanto virknei likumīgu mērķu, un dažiem no šādiem instrumentiem ir arī konkrēts pamatojums no sociālo interešu viedokļa. Šādas priekšapmaksas kartes ir viegli pārvedamas, un tās var izmantot, lai pāri ārējām robežām pārvietotu ievērojamas vērtības. Tādēļ skaidras naudas definīcijā jāietver priekšapmaksas kartes, jo īpaši, ja tās var iegādāties bez klienta uzticamības pārbaudes procedūras piemērošanas. Tas, ņemot vērā pieejamo tehnoloģiju, dos iespēju attiecināt kontroli arī uz konkrētiem priekšapmaksas karšu veidiem, ja tas pamatots ar pierādījumiem, ar noteikumu, ka šādas kontroles tvērums tiks paplašināts, pienācīgi ievērojot samērīgumu un praktisko īstenojamību.
- (17) Lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, fiziskām personām, kuras iebrauc Savienībā vai izbrauc no tās, būtu jānosaka pienākums deklarēt skaidru naudu. Lai nepamatoti neierobežotu brīvu apripi un neradītu iedzīvotājiem un iestādēm pārāk lielu administratīvo formalitāšu slogu, uz minēto pienākumu būtu jāattiecinā robežvērtība 10 000 EUR. Tas būtu jāpiemēro pārvadātājiem, kuri ved šādas summas pie sevis, bagāžā vai transportlīdzeklī, kurā tie šķērso ārējās robežas. Tiem būtu jāuzliek prasība darīt skaidru naudu pieejamu kompetentām iestādēm kontrolei un vajadzības gadījumā to uzrādīt attiecīgajām iestādēm. Definīcija "pārvadātājs" būtu jāsaprot tā, ka tā izslēdz pārvadātājus, kuri veic preču vai cilvēku profesionālu pārvadāšanu.
- (18) Attiecībā uz nepavadītas skaidras naudas pārvietojumiem, piemēram, skaidru naudu, ko Savienībā ievēd vai izved no tās pasta sūtījumos, kurjerpastā, nepavadītā bagāžā vai konteinerkravās, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām sistemātiski vai katrā atsevišķā gadījumā, ievērojot valsts procedūras, prasīt nosūtītājam vai saņēmējam vai to pārstāvim atklāt informāciju deklarācijā. Šādi informācijas atklāšanai būtu jāaptver vairāki tādi elementi, kuri nav iekļauti parastā dokumentācijā, ko iesniedz muitā, piemēram, kravas nosūtīšanas dokumentos un muitas deklarācijās. Šādi elementi ir naudas līdzekļu izcelsmes vieta, galamērķis, ekonomiskais iegūšanas veids un paredzētais skaidras naudas izmantošanas veids. Uz informācijas atklāšanas pienākumu attiecībā uz nepavadītu skaidru naudu būtu jāattiecinā robežvērtība, kas ir tāda pati, kādu piemēro pārvadātāju vestai skaidrai naudai.
- (19) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, būtu jāreģistrē virkne standartizētu datu elementu par skaidras naudas pārvietošanu, piemēram, deklarētāja, īpašnieka vai saņēmēja personas dati, ekonomiskais iegūšanas veids un paredzētais skaidras naudas izmantošanas veids. Jo īpaši deklarētājam, īpašniekam vai saņēmējam ir jāsniedz tieši tādi personas dati, kas norādīti to identifikācijas dokumentos, nolūkā līdz minimumam samazināt iespējamu kļūdu risku attiecībā uz šo personu identitāti, kā arī kavēšanos iespējamās vēlāk nepieciešamās pārbaudes dēļ.
- (20) Attiecībā uz pavadītas skaidras naudas deklarēšanas pienākumu un pienākumu atklāt informāciju par nepavadītu skaidru naudu kompetentajām iestādēm būtu jāpiešķir pilnvaras veikt visu nepieciešamo personu, to bagāžas un transportlīdzekļu, ko izmanto ārējās robežas šķērsošanai, kontroli un jebkādu nepavadītu sūtījumu vai tvertnu, kuras šķērso robežu un kurās var būt skaidra nauda, kā arī transportlīdzekļu, kas tos pārvadā, kontroli. Ja minētie pienākumi netiek pildīti, kompetentajām iestādēm būtu jāsaņem *ex officio* deklarācija, lai attiecīgo informāciju pēc tam nosūtītu citām iestādēm.
- (21) Lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes kontroli piemēro vienveidīgi, kontroles pasākumu pamatā galvenokārt vajadzētu būt riska analīzei, kuras mērķis ir identificēt un novērtēt riskus un izstrādāt nepieciešamos pretpasākumus.

- (22) Kopējās riska pārvaldības sistēmas izveidei nebūtu jāliedz kompetentajām iestādēm veikt izlases veida pārbaudes vai neplānotas pārbaudes, kad tās to uzskata par vajadzīgu.
- (23) Kompetentajām iestādēm, konstatējot skaidras naudas summas, kas ir mazākas par robežvērtību, bet, ja ir norādes, ka šī skaidrā nauda varētu būt saistīta ar noziedzīgu darbību, uz kuru attiecas šī regula, būtu jāspēj attiecībā uz pavadītu skaidru naudu reģistrēt informāciju par skaidras naudas pārvadātāju, īpašnieku un, ja tāda informācija ir pieejama, – par paredzēto saņēmēju, tostarp tā pilnu vārdu, uzvārdu vai nosaukumu, kontaktinformāciju, informāciju par skaidras naudas raksturu un summu vai vērtību, tās ekonomisko iegūšanas veidu un paredzēto izmantošanas veidu.
- (24) Attiecībā uz nepavadītu skaidru naudu kompetentajām iestādēm būtu jāspēj reģistrēt informāciju par skaidras naudas deklarētāju, īpašnieku, nosūtītāju un saņēmēju vai paredzēto saņēmēju, tostarp tā pilnu vārdu, uzvārdu vai nosaukumu, kontaktinformāciju, informāciju par skaidras naudas raksturu un summu vai vērtību, tās ekonomisko iegūšanas veidu un paredzēto izmantošanas veidu.
- (25) Minētā informācija būtu jānosūta attiecīgās dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienībai, un šai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka konkrētā finanšu ziņu vākšanas vienība visu attiecīgo informāciju nekavējoties vai pēc pieprasījuma pārsūta pārējo dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām. Minētās vienības ir paredzētas kā galvenie elementi cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, un tās saņem un apstrādā informāciju no dažādiem avotiem, piemēram, finanšu iestādēm, un analizē šo informāciju, lai konstatētu, vai ir pamats turpmākai izmeklēšanai, kas varbūt nav uzreiz redzams tām kompetentajām iestādēm, kuras saņem deklarācijas un veic kontroli saskaņā ar šo regulu. Lai nodrošinātu efektīvu informācijas plūsmu, visām finanšu ziņu vākšanas vienībām vajadzētu būt savienotām ar muitas informācijas sistēmu ("MIS"), kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97⁽¹⁾, un datiem, ko sagatavojušas vai ar ko apmainās kompetentās iestādes un finanšu ziņu vākšanas vienības, vajadzētu būt saderīgiem un salīdzināmiem.
- (26) Atzīstot, ka sekmīgu turpmāko šīs regulas pasākumu veikšanas nolūkā ir svarīgi nodrošināt, lai attiecīgās iestādes, tostarp finanšu ziņu vākšanas vienības saskaņā ar tiesisko regulējumu, kas attiecas uz minētajām vienībām, veiktu efektīvu informācijas apmaiņu, un ka ir jāstiprina Savienības teritorijā esošo finanšu ziņu vākšanas vienību sadarbība, Komisijai līdz 2019. gada 1. jūnijam būtu jāizvērtē iespēja izveidot kopēju mehānismu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanai.
- (27) Šajā kontekstā ir ļoti svarīgi konstatēt par noteiktajām robežvērtībām mazākas skaidras naudas summas situācijās, kad ir norādes par noziedzīgu darbību. Tādēļ vajadzētu būt iespējai apmainīties ar informāciju par summām, kas mazākas par robežvērtību, ar kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs, ja ir norādes par noziedzīgu darbību.
- (28) Ņemot vērā to, ka skaidras naudas pārvietošana, uz ko attiecas kontrole saskaņā ar šo regulu, tiek veikta pāri ārējai robežai, un to, ka ir grūtības rīkoties pēc tam, kad skaidra nauda ir prom no ieviešanas vai izvešanas punkta, un saistīto risku, pat ja mazas summas tiek izmantotas nelikumīgi, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai uz laiku aizturēt skaidru naudu konkrētos apstākļos, ja pārbaudes un samērīgums to pamato: pirmkārt, ja nav izpildīts deklarēšanas vai informācijas atklāšanas pienākums un, otrkārt, ja ir norādes par noziedzīgu darbību neatkarīgi no summas vai neatkarīgi no tā, vai skaidra nauda ir pavadīta vai nepavadīta. Ņemot vērā šādas pagaidu aizturēšanas raksturu un to, kāda tai varētu būt ietekme uz pārvietošanās brīvību un tiesībām uz īpašumu, aizturēšanas laikposms būtu jāierobežo līdz absolūti minimālajam laikam, kāds nepieciešams citām kompetentajām iestādēm, lai noteiktu, vai ir pamats turpināt iejaukšanos, piemēram, veicot izmeklēšanu vai konfiscējot skaidru naudu, pamatojoties uz citiem juridiskiem instrumentiem. Lēmumam uz laiku aizturēt skaidru naudu saskaņā ar šo regulu būtu jāpievieno tā apsvērumi, un tajā būtu pienācīgi jāapraksta īpašie faktori, kas bija par pamatu rīcībai. Īpašos un pienācīgi izvērtētos gadījumos vajadzētu būt iespējai pagarināt laikposmu, uz kuru skaidra nauda ir uz laiku aizturēta, piemēram, ja kompetentās iestādes saskaras ar grūtībām iegūt informāciju par iespējamu noziedzīgu darbību, cita starpā, ja ir jāsazinās ar kādu trešo valsti, ja ir jātulko dokumenti vai ja nepavadītas skaidras naudas gadījumā ir grūti identificēt nosūtītāju vai saņēmēju vai sazināties ar tiem. Ja līdz aizturēšanas laikposma beigām nav pieņemts lēmums par turpmāku iejaukšanos vai ja kompetentā iestāde nolēm, ka nav pamata turpmākai skaidras naudas aizturēšanai, nauda atkarībā no apstākļiem būtu nekavējoties jāatgriež personai, pie kuras esošā skaidrā nauda tika uz laiku aizturēta, pārvadātājam vai īpašniekam.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

- (29) Lai palielinātu informētību par šo regulu, dalībvalstīm sadarbībā ar Komisiju būtu jāizstrādā pienācīgi materiāli par pienākumu deklarēt vai atklāt informāciju par skaidru naudu.
- (30) Ir būtiski, lai kompetentās iestādes, kas vāc informāciju saskaņā ar šo regulu, to savlaicīgi nosūta attiecīgās valsts finanšu ziņu vākšanas vienībai, lai tā varētu sīkāk analizēt datus un salīdzināt attiecīgo informāciju ar citiem datiem, kā paredzēts Direktīvā (ES) 2015/849.
- (31) Šīs regulas nolūkā, ja kompetentās iestādes reģistrē, ka skaidra nauda nav deklarēta vai nav atklāta informācija par to, vai ja ir norādes par noziedzīgu darbību, tām būtu ātri jādalās ar šo informāciju ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, izmantojot atbilstīgus kanālus. Šāda datu apmaiņa būtu samērīga, ņemot vērā, ka personas, kas pārkāpušas pienākumu deklarēt skaidru naudu vai atklāt informāciju par to un kas ir aizturētas vienā dalībvalstī, domājams, izraudzītos citu ievēšanas vai izvešanas dalībvalsti, kurā kompetentajām iestādēm nebūtu informācijas par to agrāk veiktu pārkāpumu. Šādas informācijas apmaiņai vajadzētu būt obligātai, lai nodrošinātu šīs regulas konsekvētu piemērošanu visās dalībvalstīs. Ja ir norādes par to, ka skaidra nauda ir saistīta ar noziedzīgu darbību, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt Savienības finanšu intereses, minētā informācija būtu arī jādara zināma Komisijai, Eiropas Prokuratūrai, ko ar Padomes Regulu (ES) 2017/1939 ⁽¹⁾ izveidojušas dalībvalstis, kuras, ievērojot minēto regulu, piedalās ciešākā sadarbībā, un Eiropolam, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794 ⁽²⁾. Lai sasniegtu šīs regulas mērķus novērst un atturēt skaidras naudas deklarēšanas un informācijas atklāšanas pienākuma apiešanu, dalībvalstīm savā starpā un ar Komisiju būtu obligāti un atbilstīgi standartiem, kas noteikti īstenošanas aktos, kuri jāpieņem saskaņā ar šo regulu, jāapmainās arī ar anonimizētu riska informāciju un riska analīzes rezultātiem.
- (32) Vajadzētu būt iespējai apmainīties ar informāciju starp dalībvalsts kompetento iestādi vai Komisiju un trešās valsts iestādēm ar noteikumu, ka tiek ievēroti pienācīgi aizsardzības pasākumi. Šāda apmaiņa būtu jāatļauj tikai tādā gadījumā, ja ir ievēroti attiecīgie valsts un Savienības noteikumi par pamattiesībām un personas datu pārsūtīšanu, kā arī saņemta atļauja no tām iestādēm, kuras sākotnēji ieguva attiecīgo informāciju. Komisija būtu jāinformē par ikvienu informācijas apmaiņas gadījumu ar trešām valstīm saskaņā ar šo regulu, un tai būtu par to jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (33) Ņemot vērā iegūtās informācijas veidu un pārvadātāju un deklarētāju tiesisko paļāvību, ka to personas dati un informācija par skaidras naudas vērtību, ko tie ievēduši Savienībā vai izveduši no tās, tiks apstrādāti konfidenciali, kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina pietiekami aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka personas, kurām nepieciešama piekļuve informācijai, ievērotu dienesta noslēpumu un pienācīgi aizsargātu šādu informāciju pret neatļautu piekļuvi, izmantošanu vai paziņošanu. Ja vien šajā regulā vai valstu tiesību aktos nav paredzēts citādi, jo īpaši saistībā ar tiesvedību, šādu informāciju nevajadzētu izpaust bez tās iestādes, kas to ieguva, atļaujas.

Šajā regulā paredzētā datu apstrāde var ietvert arī personas datu apstrādi, un tā būtu jāveic saskaņā ar Savienības tiesībām. Dalībvalstīm un Komisijai personas dati būtu jāapstrādā tikai tādā veidā, kas atbilst šīs regulas mērķiem. Uz jebkādu personas datu vākšanu, izpaušanu, pārsūtīšanu, paziņošanu un cita veida apstrādi šīs regulas darbības jomā vajadzētu attiecināt prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 45/2001 ⁽³⁾ un (ES) 2016/679 ⁽⁴⁾. Veicot personas datu apstrādi šīs regulas nolūkiem, būtu arī jāievēro pamattiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kas atzītas Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā, kā arī tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību, kas atzītas attiecīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") 7. un 8. pantā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

- (34) Finanšu ziņu vākšanas vienību veiktās analīzes nolūkiem un lai ļautu iestādēm citās dalībvalstīs kontrolēt skaidras naudas deklarēšanas pienākuma izpildi un nodrošināt tā izpildi, jo īpaši attiecībā uz personām, kuras iepriekš ir pārkāpušas minēto pienākumu, ir nepieciešams nodrošināt, ka saskaņā ar šo regulu veiktajās deklarācijās iekļautos datus uzglabā pietiekami ilgu laiku. Lai finanšu ziņu vākšanas vienības varētu efektīvi veikt analīzi un lai kompetentās iestādes kontrolētu skaidras naudas deklarēšanas un informācijas atklāšanas pienākuma izpildi un efektīvi nodrošinātu tā izpildi, saskaņā ar šo regulu veiktajās deklarācijās iekļauto datu glabāšanas laikposmam nevajadzētu pārsniegt piecus gadus ar iespēju to turpmāk pagarināt ne vairāk kā par trīs papildu gadiem pēc rūpīga novērtējuma par šādas turpmākas glabāšanas nepieciešamību un samērīgumu.
- (35) Lai sekmētu pienākumu izpildi un novērstu apiešanu, dalībvalstīm būtu jāievieš sankcijas par skaidras naudas deklarēšanas vai informācijas atklāšanas pienākuma neizpildi. Minētās sankcijas būtu jāpiemēro tikai attiecībā uz šajā regulā noteiktā pienākuma deklarēt vai atklāt informāciju par skaidru naudu neizpildi, un nebūtu jāņem vērā iespējamā noziedzīgā darbība, ar ko, iespējams, skaidra nauda ir saistīta un uz ko var attiekties turpmāka izmeklēšana un pasākumi, kas ir ārpus šīs regulas darbības jomas. Minētajām sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un atturošām, un tām vajadzētu paredzēt tikai to, kas nepieciešams, lai veicinātu atbilstību. Dalībvalstu ieviestajām sankcijām visā Savienībā būtu jāveido līdzvērtīga atturoša ietekme pret šīs regulas pārkāpšanu.
- (36) Lai gan lielākā daļa dalībvalstu jau brīvprātīgi izmanto saskaņotu deklarācijas veidlapu, proti, ES skaidras naudas deklarācijas veidlapu (*EU-CDF*), nolūkā nodrošināt kontroles vienvērtīgu piemērošanu un deklarāciju efektīvu apstrādi, pārsūtīšanu un analīzi kompetentajās iestādēs būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras, lai pieņemtu deklarācijas veidlapas un informācijas atklāšanas veidlapas paraugus, lai noteiktu kopējās riska pārvaldības sistēmas kritērijus, lai paredzētu tehniskos noteikumus informācijas apmaiņai un veidlapas paraugu, kas izmantojama informācijas nosūtīšanai, un lai paredzētu noteikumus un formātu, kas izmantojams statistikas informācijas sniegšanai Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (37) Lai uzlabotu pašreizējo situāciju, kurā piekļuve statistikas informācijai ir ierobežota un ir pieejamas tikai dažas norādes par to, kādā apmērā noziedznieki veic skaidras naudas kontrabandu pāri Savienības ārējām robežām, kompetentajām iestādēm būtu savā starpā un ar Komisiju jāsadarbojas efektīvāk, izmantojot informācijas apmaiņu. Lai nodrošinātu, ka šī informācijas apmaiņa ir efektīva un lietderīga, Komisijai būtu jāizvērtē, vai izveidotā sistēma atbilst mērķim vai arī pastāv šķēršļi savlaicīgai un tiešai informācijas apmaiņai. Komisijai statistikas informācija būtu jāpublicē savā tīmekļa vietnē.
- (38) Lai varētu ātri reaģēt uz starptautisko standartu, piemēram, *FATF* izstrādāto standartu, turpmākām izmaiņām vai lai vērstos pret šīs regulas apiešanu, ļaunajoties uz precēm, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti, vai ļaunajoties uz priekšapmaksas kartēm, būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šīs regulas I pielikuma grozījumiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽²⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti būtu jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem vajadzētu būt sistemātiskai piekļuvei Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (39) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, jo nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācija un teroristu finansēšana notiek transnacionālā mērogā un iekšējā tirgus un pamattiesību specifika nosaka to, ka pilnīga īstenošana ir iespējama vienīgi tad, ja skaidrai naudai, kas šķērso Savienības ārējo robežu, netiek piemērots pārlietu atšķirīgs režīms dažādu valstu tiesību aktos, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (40) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti LES 6. pantā un ietverti arī Hartā, jo īpaši tās II sadaļā.
- (41) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido kontroles sistēmu skaidrai naudai, ko iaved Savienībā vai izved no tās, lai papildinātu Direktīvā (ES) 2015/849 noteikto tiesisko regulējumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanai.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

a) "skaidra nauda" ir:

- i) valūta;
- ii) apgrozāmie uzrādītāja instrumenti;
- iii) preces, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti;
- iv) priekšapmaksas kartes;

b) "ievest vai iebraukt Savienībā vai izvest vai izbraukt no tās" nozīmē ierasties no teritorijas, kas ir ārpus teritorijas, ko aptver LESD 355. pants, uz teritoriju, ko aptver minētais pants, vai doties prom no teritorijas, ko aptver minētais pants;

c) "valūta" ir banknotes un monētas, kuras ir apgrozībā kā maiņas līdzeklis vai kuras ir bijušas apgrozībā kā maiņas līdzeklis un kuras joprojām var apmainīt finanšu iestādēs vai centrālajās bankās pret banknotēm un monētām, kuras ir apgrozībā kā maiņas līdzeklis;

d) "apgrozāmie uzrādītāja instrumenti" ir instrumenti, kas nav valūta un kas ļauj to turētājiem, uzrādot instrumentus, saņemt finanšu līdzekļu summu bez pienākuma pierādīt savu identitāti vai tiesības uz šo summu. Minētie instrumenti ir:

- i) ceļojuma čeki; un
- ii) čeki, vekseli vai maksājuma uzdevumi, kas ir uzrādītāja instrumenti, parakstīti, nenorādot saņēmēju, indosēti bez ierobežojuma, izdoti fiktīvam saņēmējam, vai citādi instrumenti tādā formā, ka īpašumtiesības pāriet līdz ar to nodošanu;

e) "prece, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekli ar augstu likviditāti", ir viena no I pielikuma 1. punktā uzskaitītajām precēm, kurai ir liela vērtība attiecībā pret apjomu un kuru, izmantojot pieejamus starptautiskus tirgus, var viegli pārvērst valūtā ar neievērojamām darījuma izmaksām;

f) "priekšapmaksas karte" ir viena no I pielikuma 2. punktā uzskaitītajām nenominālām kartēm, kurā uzkrāta monetāra vērtība vai līdzekļi vai kura nodrošina piekļuvi monetārai vērtībai vai līdzekļiem un kuru var izmantot maksājumu darījumiem, preču vai pakalpojumu iegādei vai valūtas izpirkšanai, ja šāda karte nav saistīta ar bankas kontu;

g) "kompetentās iestādes" ir dalībvalstu muitas iestādes un jebkādas citas iestādes, ko dalībvalstis pilnvarojušas piemērot šo regulu;

h) "pārvadātājs" ir jebkura fiziska persona, kas iebrauc Savienībā vai izbrauc no tās, vedot skaidru naudu pie sevis, bagāžā vai transportlīdzeklī;

i) "nepavadīta skaidra nauda" ir skaidra nauda, kas ir sūtījumā bez pārvadātāja;

j) "noziedzīga darbība" ir jebkura no darbībām, kas uzskaitītas Direktīvas (ES) 2015/849 3. panta 4. punktā;

k) "finanšu ziņu vākšanas vienība (FIU)" ir vienība, kas izveidota dalībvalstī Direktīvas (ES) 2015/849 32. panta īstenošanas nolūkiem.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 15. pantu, lai grozītu šīs regulas I pielikumu, ņemot vērā jaunas tendences nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijā, kas definēta Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta 3. un 4. punktā, vai teroristu finansēšanā, kas definēta minētās direktīvas 1. panta 5. punktā, vai lai ņemtu vērā paraugpraksi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas novēršanā, vai lai neļautu noziedzniekiem izmantot preces, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti, un priekšapmaksas kartes, lai apietu šīs regulas 3. un 4. pantā noteikto pienākumu.

3. pants

Pienākums deklarēt pavadītu skaidru naudu

1. Pārvadātāji, kam līdzi ir skaidra nauda 10 000 EUR vai lielākā vērtībā, deklarē minēto naudu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, caur kuru tie ie brauc Savienībā vai izbrauc no tās, un dara minēto naudu tām pieejamu kontrolei. Pienākumu deklarēt skaidru naudu neuzskata par izpildītu, ja sniegtā informācija ir nepareiza vai nepilnīga vai ja skaidra nauda nav darīta pieejama kontrolei.

2. Šā panta 1. punktā minētajā deklarācijā sniedz datus par:

- a) pārvadātāju, tostarp tā pilnu vārdu, uzvārdu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, dzimšanas datumu, dzimšanas vietu, valstspiederību un personu apliecinoša dokumenta numuru;
- b) skaidras naudas īpašnieku, tostarp pilnu vārdu, uzvārdu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, dzimšanas datumu, dzimšanas vietu, valstspiederību un personu apliecinoša dokumenta numuru, ja īpašnieks ir fiziska persona, vai, ja īpašnieks ir juridiska persona, pilnu nosaukumu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, reģistrācijas numuru un, ja tas ir pieejams, pievienotās vērtības nodokļa (PVN) maksātāja identifikācijas numuru;
- c) ja šāda informācija ir pieejama – par paredzēto skaidras naudas saņēmēju, tostarp pilnu vārdu, uzvārdu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, dzimšanas datumu, dzimšanas vietu, valstspiederību un personu apliecinoša dokumenta numuru, ja paredzētais saņēmējs ir fiziska persona, vai, ja paredzētais saņēmējs ir juridiska persona, pilnu nosaukumu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, reģistrācijas numuru un, ja tas ir pieejams, PVN maksātāja identifikācijas numuru;
- d) skaidras naudas veidu un summu vai vērtību;
- e) skaidras naudas ekonomisko iegūšanas veidu;
- f) paredzēto skaidras naudas izmantošanas veidu;
- g) pārvadājuma maršrutu;
- h) transportlīdzekli.

3. Datus, kas uzskaitīti šā panta 2. punktā, sniedz rakstveidā vai elektroniski, izmantojot 16. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto deklarācijas veidlapu. Deklarētājam pēc pieprasījuma izsniedz apstiprinātu deklarācijas kopiju.

4. pants

Pienākums atklāt informāciju par nepavadītu skaidru naudu

1. Ja Savienībā ieved vai izved no tās nepavadītu skaidru naudu 10 000 EUR vai lielākā vērtībā, kompetentās iestādes dalībvalstī, caur kuru skaidru naudu ieved Savienībā vai izved no tās, var pieprasīt attiecīgi skaidras naudas nosūtītājam vai saņēmējam, vai to pārstāvim atklāt informāciju deklarācijā, ievērojot 30 dienu termiņu. Kompetentās iestādes var aizturēt skaidru naudu līdz brīdim, kad nosūtītājs vai saņēmējs, vai to pārstāvis atklāj informāciju deklarācijā. Pienākumu atklāt informāciju par nepavadītu skaidru naudu neuzskata par izpildītu, ja deklarācija nav iesniegta pirms termiņa beigām, ja sniegtā informācija ir nepareiza vai nepilnīga vai ja skaidra nauda nav darīta pieejama kontrolei.

2. Informācijas atklāšanas deklarācijā sniedz datus par:

- a) deklarētāju, tostarp tā pilnu vārdu, uzvārdu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, dzimšanas datumu, dzimšanas vietu, valstspiederību un personu apliecinoša dokumenta numuru;
- b) skaidras naudas īpašnieku, tostarp pilnu vārdu, uzvārdu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, dzimšanas datumu, dzimšanas vietu, valstspiederību un personu apliecinoša dokumenta numuru, ja īpašnieks ir fiziska persona, vai, ja īpašnieks ir juridiska persona, pilnu nosaukumu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, reģistrācijas numuru un, ja tas ir pieejams, PVN maksātāja identifikācijas numuru;

- c) skaidras naudas nosūtītāju, tostarp pilnu vārdu, uzvārdu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, dzimšanas datumu, dzimšanas vietu, valstspiederību un personu apliecinoša dokumenta numuru, ja nosūtītājs ir fiziska persona, vai, ja nosūtītājs ir juridiska persona, pilnu nosaukumu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, reģistrācijas numuru un, ja tas ir pieejams, PVN maksātāja identifikācijas numuru;
 - d) skaidras naudas saņēmēju vai paredzēto saņēmēju, tostarp pilnu vārdu, uzvārdu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, dzimšanas datumu, dzimšanas vietu, valstspiederību un personu apliecinoša dokumenta numuru, ja saņēmējs vai paredzētais saņēmējs ir fiziska persona, vai, ja saņēmējs vai paredzētais saņēmējs ir juridiska persona, pilnu nosaukumu, kontaktinformāciju, tostarp adresi, reģistrācijas numuru un, ja tas ir pieejams, PVN maksātāja identifikācijas numuru;
 - e) skaidras naudas veidu un summu vai vērtību;
 - f) skaidras naudas ekonomisko iegūšanas veidu;
 - g) paredzēto skaidras naudas izmantošanas veidu.
3. Datus, kas uzskaitīti šā panta 2. punktā, sniedz rakstveidā vai elektroniski, izmantojot 16. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informācijas atklāšanas veidlapu. Deklarētājam pēc pieprasījuma izsniedz apstiprinātu informācijas atklāšanas deklarācijas kopiju.

5. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Lai pārbaudītu, vai ir izpildīts 3. pantā noteiktais pienākums deklarēt pavadītu skaidru naudu, kompetentās iestādes ir tiesīgas saskaņā ar valsts tiesībās paredzētiem nosacījumiem veikt fizisku personu, to bagāžu un to transportlīdzekļu kontroli.
2. Lai nodrošinātu 4. pantā noteiktā pienākuma atklāt informāciju par nepavadītu skaidru naudu izpildi, kompetentās iestādes ir tiesīgas saskaņā ar valsts tiesībās paredzētiem nosacījumiem veikt kontroli attiecībā uz jebkuru sūtījumu, tvertnēm vai transportlīdzekļiem, kuros varētu būt nepavadīta skaidra nauda.
3. Ja 3. pantā noteiktais pienākums deklarēt pavadītu skaidru naudu vai 4. pantā noteiktais pienākums atklāt informāciju par nepavadītu skaidru naudu nav izpildīts, kompetentās iestādes rakstveidā vai elektroniski sagatavo *ex officio* deklarāciju, kurā cik iespējams iekļauj attiecīgi 3. panta 2. punktā vai 4. panta 2. punktā uzskaitītos datus.
4. Kontroles pamatā pirmkārt ir riska analīze, kuras mērķis ir identificēt un novērtēt riskus un izstrādāt nepieciešamos pretpasākumus un kuru veic kopējās riska pārvaldības sistēmas ietvaros saskaņā ar kritērijiem, kas minēti 16. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un kurā ņem vērā arī riska izvērtējumus, ko Komisija un finanšu ziņu vākšanas vienības izveidojušas atbilstīgi Direktīvai (ES) 2015/849.
5. Pilnvaras, kas tām ir piešķirtas šajā pantā, kompetentās iestādes īsteno arī 6. panta nolūkos.

6. pants

Summas, kas mazākas par robežvērtību un par ko ir aizdomas, ka tās saistītas ar noziedzīgu darbību

1. Ja kompetentās iestādes konstatē pārvadātāju ar skaidru naudas summu, kas mazāka par 3. pantā noteikto robežvērtību, un ja ir norādes, ka skaidra nauda ir saistīta ar noziedzīgu darbību, tās reģistrē minēto informāciju un 3. panta 2. punktā uzskaitītos datus.
2. Ja kompetentās iestādes atklāj, ka Savienībā tiek ievesta vai izvesta no tās nepavadīta skaidra nauda, kuras summa ir mazāka par 4. pantā noteikto robežvērtību, un ja ir norādes, ka skaidra nauda ir saistīta ar noziedzīgu darbību, tās reģistrē minēto informāciju un 4. panta 2. punktā uzskaitītos datus.

7. pants

Kompetento iestāžu veikta skaidras naudas aizturēšana uz laiku

1. Kompetentās iestādes var uz laiku aizturēt skaidru naudu ar administratīvu lēmumu saskaņā ar valsts tiesībās paredzētiem nosacījumiem, ja:
 - a) nav izpildīts 3. pantā noteiktais pienākums deklarēt pavadītu skaidru naudu vai 4. pantā noteiktais pienākums atklāt informāciju par nepavadītu skaidru naudu; vai
 - b) ir norādes, ka skaidra nauda neatkarīgi no summas ir saistīta ar noziedzīgu darbību.

2. Uz administratīvo lēmumu, kas minēts 1. punktā, attiecas efektīva tiesību aizsardzība saskaņā ar valsts tiesībās paredzētām procedūrām. Kompetentās iestādes savus apsvērumus attiecībā uz administratīvo lēmumu paziņo:

- a) personai, kurai ir deklarēšanas pienākums saskaņā ar 3. pantu vai informācijas atklāšanas pienākums saskaņā ar 4. pantu; vai
- b) personai, kurai ir pienākums sniegt informāciju saskaņā ar 6. panta 1. vai 2. punktu.

3. Aizturēšanas uz laiku laikposms ir stingri ierobežots saskaņā ar valsts tiesībām līdz tam laikam, kas nepieciešams kompetentajām iestādēm, lai noteiktu, vai lietas apstākļi pamato turpmāku aizturēšanu. Aizturēšanas uz laiku laikposms nav ilgāks par 30 dienām. Kompetentās iestādes pēc rūpīga novērtējuma par turpmākas aizturēšanas uz laiku nepieciešamību un samērīgumu var nolemt pagarināt aizturēšanas uz laiku laikposmu ne vairāk kā par 90 dienām.

Ja noteiktajā laikposmā nav pieņemts lēmums par skaidras naudas turpmāku aizturēšanu vai ja ir pieņemts lēmums, ka lietas apstākļi nerada pamatu turpmākai aizturēšanai, skaidru naudu nekavējoties atgriež:

- a) personai, pie kuras esošā nauda tika uz laiku aizturēta 3. vai 4. pantā minētajās situācijās; vai
- b) personai, pie kuras esošā nauda tika uz laiku aizturēta 6. panta 1. vai 2. punktā minētajās situācijās.

8. pants

Informācijas kampaņas

Dalībvalstis nodrošina, ka personas, kas ieBrauc Savienībā vai izbrauc no tās, vai personas, kas sūta nepavadītu skaidru naudu no Savienības vai saņem nepavadītu skaidru naudu Savienībā, tiek informētas par viņu tiesībām un pienākumiem saskaņā ar šo regulu, un dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju izstrādā minētajām personām paredzētus atbilstīgus materiālus.

Dalībvalstis nodrošina, ka šādām informācijas kampaņām ir pieejams pietiekams finansējums.

9. pants

Informācijas sniegšana finanšu ziņu vākšanas vienībai

- 1. Kompetentās iestādes reģistrē informāciju, kas iegūta saskaņā ar 3. vai 4. pantu, 5. panta 3. punktu vai 6. pantu, un nosūta to tās dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienībai, kurā tā iegūta, saskaņā ar tehniskajiem noteikumiem, kas minēti 16. panta 1. punkta c) apakšpunktā.
- 2. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgās dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienība veic šādas informācijas apmaiņu ar attiecīgajām finanšu ziņu vākšanas vienībām pārējās dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 53. panta 1. punktu.
- 3. Kompetentās iestādes 1. punktā minēto informāciju nosūta cik drīz vien iespējams un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 15 darbdienās pēc dienas, kad attiecīgā informācija tika iegūta.

10. pants

Informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un ar Komisiju

- 1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde, izmantojot elektroniskus līdzekļus, nosūta visu citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm šādu informāciju:
 - a) *ex officio* deklarācijas, kas sagatavotas saskaņā ar 5. panta 3. punktu;
 - b) informāciju, kas iegūta saskaņā ar 6. pantu;
 - c) deklarācijas, kas iegūtas saskaņā ar 3. vai 4. pantu, ja ir norādes, ka skaidra nauda ir saistīta ar noziedzīgu darbību;
 - d) anonimizētu riska informāciju un riska analīzes rezultātus.
- 2. Ja ir norādes, ka skaidra nauda ir saistīta ar noziedzīgu darbību, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt Savienības finanšu intereses, 1. punktā minēto informāciju nosūta arī Komisijai, Eiropas Prokuratūrai – tās dalībvalstis, kas, ievērojot Regulu (ES) 2017/1939, piedalās ciešākā sadarbībā –, ja Prokuratūrai ir kompetence rīkoties saskaņā ar minētās regulas 22. pantu, un Eiropolam, ja tam ir kompetence rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) 2016/794 3. pantu.

3. Kompetentā iestāde nosūta 1. un 2. punktā minēto informāciju saskaņā ar tehniskajiem noteikumiem, kas minēti 16. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un izmantojot 16. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto veidlapu.
4. Šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 2. punktā minēto informāciju nosūta cik drīz vien iespējams un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 15 darbdienās pēc dienas, kad minētā informācija iegūta.
5. Informāciju un rezultātus, kas minēti 1. punkta d) apakšpunktā, nosūta reizi sešos mēnešos.

11. pants

Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm

1. Piemērojot šo regulu, dalībvalstis un Komisija savstarpējās administratīvās sadarbības sistēmas ietvaros var nosūtīt trešai valstij šādu turpmāk uzskaitītu informāciju, ja ir saņemta rakstiska atļauja no kompetentās iestādes, kura sākotnēji ieguvu informāciju, ar noteikumu, ka šāda nosūtīšana atbilst attiecīgajām valsts un Savienības tiesībām par personas datu nosūtīšanu trešām valstīm:
 - a) *ex officio* deklarācijas, kas sagatavotas saskaņā ar 5. panta 3. punktu;
 - b) informāciju, kas iegūta saskaņā ar 6. pantu;
 - c) deklarācijas, kas iegūtas saskaņā ar 3. vai 4. pantu, ja ir norādes, ka skaidra nauda ir saistīta ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkuru informācijas nosūtīšanu, ievērojot 1. punktu.

12. pants

Dienesta noslēpums un konfidencialitāte un datu drošība

1. Kompetentās iestādes nodrošina saskaņā ar 3. un 4. pantu, 5. panta 3. punktu un 6. pantu iegūto datu drošību.
2. Uz visu informāciju, ko ieguvušas kompetentās iestādes, attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums.

13. pants

Personas datu aizsardzība un glabāšanas laikposmi

1. Kompetentās iestādes rīkojas kā personas datu, ko tās ieguvušas, piemērojot 3. un 4. pantu, 5. panta 3. punktu un 6. pantu, pārziņi.
2. Personas datu apstrādi saskaņā ar šo regulu veic vienīgi nolūkā novērst noziedzīgas darbības un cīnīties pret tām.
3. Personas datiem, kas iegūti, piemērojot 3. un 4. pantu, 5. panta 3. punktu un 6. pantu, piekļuve ir vienīgi kompetento iestāžu pienācīgi pilnvarotam personālam, un tos pienācīgi aizsargā pret neatļautu piekļuvi vai nosūtīšanu. Ja vien 9., 10. un 11. pantā nav noteikts citādi, datus neizpauž vai nenosūta bez tās kompetentās iestādes, kura sākotnēji tos ieguva, skaidri izteiktas atļaujas. Tomēr minētā atļauja nav nepieciešama, ja kompetentajām iestādēm minētie dati jāizpauž vai jānosūta atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesībām, jo īpaši saistībā ar tiesvedību.
4. Kompetentās iestādes un finanšu ziņu vākšanas vienība glabā personas datus, kas iegūti, piemērojot 3. un 4. pantu, 5. panta 3. punktu un 6. pantu, piecus gadus pēc datu iegūšanas datuma. Beidzoties minētajam laikposmam, attiecīgos personas datus dzēš.
5. Glabāšanas laikposmu var pagarināt vienu reizi ne vairāk kā par trīs papildu gadiem, ja:
 - a) finanšu ziņu vākšanas vienība – pēc rūpīga novērtējuma par šādas turpmākas datu glabāšanas nepieciešamību un samērīgumu, uzskatot, ka tas ir pamatoti, lai tā varētu pildīt savus uzdevumus attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu, – nosaka, ka ir nepieciešama turpmāka glabāšana; vai
 - b) kompetentās iestādes – pēc rūpīga novērtējuma par šādas turpmākas datu glabāšanas nepieciešamību un samērīgumu, uzskatot, ka tas ir pamatoti, lai tās varētu pildīt savus pienākumus saistībā ar efektīvas kontroles īstenošanu attiecībā uz pienākumu deklarēt pavadītu skaidru naudu vai pienākumu atklāt informāciju par nepavadītu skaidru naudu, – nosaka, ka ir nepieciešama turpmāka glabāšana.

14. pants**Sankcijas**

Katra dalībvalsts nosaka sankcijas, ko piemēro, ja netiek pildīts 3. pantā noteiktais pienākums deklarēt pavadītu skaidru naudu vai 4. pantā noteiktais pienākums atklāt informāciju par nepavadītu skaidru naudu. Šādas sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

15. pants**Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 2. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2018. gada 2. decembra.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 2. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

16. pants**Īstenošanas akti**

1. Lai nodrošinātu to, ka kompetentās iestādes vienveidīgi īsteno kontroli, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem šādus pasākumus:
 - a) paraugus 3. panta 3. punktā minētajai deklarācijas veidlapai un 4. panta 3. punktā minētajai informācijas atklāšanas veidlapai;
 - b) šīs regulas 5. panta 4. punktā minētās kopējās riska pārvaldības sistēmas kritērijus un konkrēti – riska kritērijus, standartus un prioritārās kontroles jomas, pamatojoties uz informāciju, kuras apmaiņa veikta saskaņā ar 10. panta 1. punkta d) apakšpunktu, kā arī Savienības un starptautisko politiku un paraugpraksi;
 - c) tehniskos noteikumus efektīvai informācijas apmaiņai saskaņā ar šīs regulas 9. panta 1. un 3. punktu un 10. pantu, izmantojot MIS, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 515/97 23. pantu;
 - d) paraugu 10. panta 3. punktā minētajai informācijas nosūtīšanas veidlapai; un
 - e) noteikumus un formātu, kas jāizmanto dalībvalstīm, lai sniegtu Komisijai anonimizētu statistikas informāciju par deklarācijām un pārkāpumiem, ievērojot 18. pantu.
2. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.

17. pants**Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz Skaidras naudas kontroles komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

*18. pants***Informācijas nosūtīšana saistībā ar šīs regulas īstenošanu**

1. Dalībvalstis līdz 2021. gada 4. decembrim nosūta Komisijai:
 - a) kompetento iestāžu sarakstu;
 - b) informāciju par sankcijām, kas noteiktas, ievērojot 14. pantu;
 - c) anonimizētu statistikas informāciju par deklarācijām, kontroli un pārkāpumiem, izmantojot 16. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto formātu.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkādam turpmākām izmaiņām 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajā informācijā vēlākais vienu mēnesi pēc minēto izmaiņu stāšanās spēkā.
- Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju Komisijai sniedz vismaz reizi sešos mēnešos.
3. Komisija visām pārējām dalībvalstīm dara pieejamu informāciju, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, un – atbilstīgi 2. punktam – jebkādas turpmākas izmaiņas minētajā informācijā.
4. Komisija savā tīmekļa vietnē ik gadu publicē 1. punkta a) un c) apakšpunktā minēto informāciju un jebkādas turpmākas izmaiņas minētajā informācijā atbilstīgi 2. punktam un skaidri informē lietotājus par kontroli, ko piemēro skaidrai naudai, kuru ievēd Savienībā vai izved no tās.

*19. pants***Novērtēšana**

1. Komisija līdz 2021. gada 3. decembrim un pēc tam reizi piecos gados, pamatojoties uz informāciju, ko tā regulāri saņem no dalībvalstīm, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā jo īpaši izvērtē, vai:

 - a) šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj vēl citi aktīvi;
 - b) informācijas atklāšanas procedūra attiecībā uz nepavadītu skaidru naudu ir efektīva;
 - c) būtu jāpārskata robežvērtība attiecībā uz nepavadītu skaidru naudu;
 - d) informācijas plūsmas saskaņā ar 9. un 10. pantu un jo īpaši MIS izmantošana ir efektīva vai arī pastāv šķēršļi saderīgas un salīdzināmas informācijas savlaicīgai un tiešai apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un finanšu ziņu vākšanas vienībām; un
 - e) dalībvalstu piemērotās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas un atbilst Eiropas Savienības Tiesas iedibinātajai judikatūrai un vai tām attiecībā uz šīs regulas pārkāpumiem ir līdzvērtīga atturoša iedarbība visā Savienībā.
2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā attiecīgā gadījumā iekļauj:
 - a) no dalībvalstīm saņemtās informācijas apkopojumu attiecībā uz skaidru naudu, kas saistīta ar noziedzīgām darbībām, kuras nelabvēlīgi ietekmē Savienības finanšu intereses; un
 - b) informāciju par informācijas apmaiņu ar trešām valstīm.

*20. pants***Regulas (EK) Nr. 1889/2005 atcelšana**

Regulu (EK) Nr. 1889/2005 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

21. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2021. gada 3. jūnija. Tomēr 16. pantu piemēro no 2018. gada 2. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2018. gada 23. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. EDTSTADLER

I PIELIKUMS

Preces, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti, un priekšapmaksas kartes, ko uzskata par skaidru naudu, saskaņā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) un iv) punktu

1. Preces, ko izmanto kā vērtības uzkrāšanas līdzekļus ar augstu likviditāti:
 - a) monētas, kas satur vismaz 90 % zelta; un
 - b) zelts gabalos, piemēram, stieņi, tīrradņi vai aglomerāti, kas satur vismaz 99,5 % zelta.
 2. Priekšapmaksas kartes: P.M.
-

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1889/2005	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
—	4. pants
4. panta 1. punkts	5. pants
5. panta 2. punkts	6. pants
4. panta 2. punkts	7. pants
—	8. pants
5. panta 1. punkts	9. pants
6. pants	10. pants
7. pants	11. pants
8. pants	12. pants
—	13. pants
9. pants	14. pants
—	15. pants
—	16. pants
—	17. pants
—	18. pants
10. pants	19. pants
—	20. pants
11. pants	21. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/1673

(2018. gada 23. oktobris)

par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un ar to saistītā terorisma finansēšana un organizētā noziedzība joprojām ir būtiskas problēmas Savienības mērogā, kas kaitē finanšu sektora integritātei, stabilitātei un reputācijai un apdraud Savienības iekšējo tirgu un iekšējo drošību. Lai risinātu minētās problēmas un vienlaicīgi papildinātu un pastiprinātu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 ⁽²⁾ piemērošanu, šīs direktīvas mērķis ir apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, izmantojot krimināltiesības, tādējādi sekmējot efektīvāku un ātrāku pārrobežu sadarbību starp kompetentajām iestādēm.
- (2) Pasākumiem, kurus pieņem tikai valsts vai pat Savienības mērogā, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, būtu ļoti ierobežota ietekme. Tādējādi pasākumiem, kurus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas jomā pieņem Savienība, vajadzētu būt saderīgiem ar citām darbībām un vismaz tikpat stingriem kā citām darbībām, ko veic starptautiskos forumos.
- (3) Savienības rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā Finanšu darījumu darba grupas (FATF) ieteikumus un instrumentus, ko izstrādājušas citas starptautiskās organizācijas un struktūras, kas cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Konkrētie Savienības akti vajadzības gadījumā būtu papildus jāaskaņo ar Starptautiskajiem standartiem cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas finansēšanu, ko 2012. gada februārī pieņēmusi FATF ("pārskatītie FATF ieteikumi"). Tā kā Savienība ir Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju parakstītāja, tai minētās konvencijas prasības būtu jātransponē savā tiesību sistēmā.
- (4) Padomes Pamatlēmumā 2001/500/TI ⁽³⁾ ir noteiktas prasības attiecībā uz kriminālatbildības noteikšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju. Tomēr minētais pamatlēmums nav pietiekami plašs, un pašreizējais regulējums kriminālatbildības noteikšanai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju nav pietiekami saskanīgs, lai efektīvi apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju visā Savienībā, un rada izpildes robus un šķēršļus sadarbībai starp kompetentajām iestādēm dažādās dalībvalstīs.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 12. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 11. oktobra lēmums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2001/500/TI (2001. gada 26. jūnijs) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju (OV L 182, 5.7.2001., 1. lpp.).

- (5) Visās dalībvalstīs vajadzētu būt pietiekami vienādi to noziedzīgo darbību definīcijai, kas ir predikatīvi nodarījumi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visi nodarījumi, kas ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kā izklāstīts šajā direktīvā, tiek uzskatīti par predikatīviem nodarījumiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai. Turklāt, ciktāl tas jau nav panākts ar minēto soda ilgumu piemērošanu, dalībvalstīm būtu jāiekļauj virkne nodarījumu katrā no nodarījumu kategorijām, kas uzskaitītas šajā direktīvā. Minētajā gadījumā dalībvalstīm būtu jāvar izlemt, kā norobežot nodarījumus katrā attiecīgajā kategorijā. Ja tādā nodarījumu kategorijā kā, piemēram, terorisms vai noziegumi pret vidi, ietilpst nodarījumi, kas izklāstīti Savienības tiesību aktos, šajā direktīvā būtu jāizdara atsauce uz minētajiem tiesību aktiem. Tomēr dalībvalstīm jebkurš nodarījums, kas izklāstīts minētajos tiesību aktos, būtu jāuzskata par predikatīvu nodarījumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai. Jebkāda veida sodāma iesaistīšanās predikatīva nodarījuma izdarīšanā, par ko noteikta kriminālatbildība saskaņā ar valsts tiesību aktiem, arī būtu jāuzskata par noziedzīgu darbību šīs direktīvas nolūkos. Gadījumos, kad Savienības tiesību akti dod iespēju dalībvalstīm noteikt citas sankcijas, kas nav kriminālsodi, ar šo direktīvu nebūtu jāizvirza dalībvalstīm prasība šīs direktīvas nolūkos minētos nodarījumus šādos gadījumos klasificēt kā predikatīvus nodarījumus.
- (6) Virtuālu valūtu izmantošana rada jaunus riskus un problēmas saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka minētie riski tiek atbilstoši novērsti.
- (7) Ņemot vērā ietekmi, ko sabiedriskajā telpā un attiecībā uz publisko iestāžu integritāti rada nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas nodarījumi, kurus izdara valsts amatpersonas, dalībvalstīm vajadzētu spēt apsvērt iespēju savā tiesiskajā regulējumā valsts amatpersonām paredzēt smagākus sodus saskaņā ar savām tiesību tradīcijām.
- (8) Saskaņā ar pārskatītajiem FATF ieteikumiem jēdziena “noziedzīga darbība” definīcijā būtu jāiekļauj nodokļu noziegumi saistībā ar tiesajiem un netiesajiem nodokļiem. Ņemot vērā to, ka dažādi nodokļu noziegumi katrā dalībvalstī var būt tāda noziedzīga darbība, par kuru piemērojamas šajā direktīvā minētās sankcijas, nodokļu noziegumu definīcijas dalībvalstu tiesību aktos var atšķirties. Šīs direktīvas mērķis tomēr nav saskaņot nodokļu noziegumu definīcijas dalībvalstu tiesību aktos.
- (9) Kriminālprocesos attiecībā uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu dalībvalstīm būtu jāsniedz vienai otrai vislielākā iespējamā palīdzība un jānodrošina, lai informācijas apmaiņa notiktu efektīvi un savlaicīgi saskaņā ar valstu tiesību aktiem un spēkā esošo Savienības tiesisko regulējumu. Atšķirībām dalībvalstu tiesību aktos paredzētajās definīcijās attiecībā uz predikatīviem nodarījumiem nebūtu jākavē starptautiskā sadarbība kriminālprocesos par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju. Sadarbība ar trešām valstīm būtu jāpadara intensīvāka, jo īpaši mudinot un atbalstot efektīvu pasākumu un mehānismu izstrādi, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, un nodrošinot labāku starptautisko sadarbību šajā jomā.
- (10) Šo direktīvu nepiemēro nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai saistībā ar īpašumu, kas iegūts noziedzīgos nodarījumos, kuri skar Savienības finanšu intereses, jo uz to attiecas konkrēti noteikumi, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371⁽¹⁾. Tas neskar dalībvalstu iespējas šo direktīvu un Direktīvu (ES) 2017/1371 transponēt, izmantojot vienotu visaptverošu regulējumu valsts līmenī. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 325. panta 2. punktu dalībvalstīm, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, ir jāveic tādi paši pasākumi, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kura apdraud viņu pašu finanšu intereses.
- (11) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbību konkrēti veidi ir sodāmi arī tad, ja tās veicis tādas noziedzīgas darbības izdarītājs, kuras rezultātā īpašums radies (pašu līdzekļu legalizācija). Šādos gadījumos, kad nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbība ir ne tikai īpašuma valdījums vai izmantošana, bet arī tā nodošana, pārvēršana, slēpšana vai maskēšana un rada kaitējumu papildus tam, kas jau ir radies noziedzīgas darbības rezultātā, piemēram, noziedzīgā darbībā iegūtu īpašumu laižot apgrozībā un tādā veidā slēpjot tā nelikumīgo izcelsmi, šādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbībai vajadzētu būt sodāmai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

- (12) Lai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošana ar krimināltiesību pasākumiem būtu efektīva, notiesāšanai vajadzētu būt iespējamai, neprasot precīzi noteikt, kuras noziedzīgas darbības rezultātā ir radies īpašums, vai neprasot, lai būtu iepriekšējs vai vienlaicīgs notiesājošs spriedums par minēto noziedzīgo darbību, vienlaicīgi ņemot vērā visus būtiskos apstākļus un pierādījumus. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam saskaņā ar savām tiesību sistēmām to nodrošināt, izmantojot citus līdzekļus, bet ne likumdošanu. Kriminālvajāšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju nevajadzētu arī kavēt tam, ka noziedzīgā darbība ir veikta citā dalībvalstī vai trešā valstī, ja ir ievēroti šajā direktīvā izklāstītie nosacījumi.
- (13) Šīs direktīvas mērķis ir noteikt kriminālatbildību par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, ja tā veikta ar nodomu un ir bijis zināms, ka īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā. Minētajā sakarībā šajā direktīvā nebūtu jānošķir situācijas, kad īpašums ir iegūts tieši noziedzīgā darbībā, un situācijas, kad tas iegūts netieši noziedzīgā darbībā, saskaņā ar “noziedzīgi iegūtu līdzekļu” plašo definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/42/ES ⁽¹⁾. Ikvienā gadījumā, kad tiek apsvērts, vai īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā un vai attiecīgā persona to zināja, būtu jāņem vērā konkrētie lietas apstākļi, piemēram, tas, ka attiecīgā īpašuma vērtība nav samērīga ar apsūdzētās personas likumīgajiem ienākumiem un ka noziedzīgas darbības un īpašuma iegāde ir notikusi tajā pašā laikposmā. Nodomu vai personas informētību var izsecināt no objektīviem, faktiskiem apstākļiem. Tā kā šajā direktīvā paredzēts noteikumu minimums attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu definīciju un sankcijām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas jomā, dalībvalstis var brīvi pieņemt vai saglabāt stingrākas krimināltiesību normas minētajā jomā. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai, piemēram, noteikt, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, kas notikusi pašpalāvēības vai smagas nevērības rezultātā, ir atzīstama par noziedzīgu nodarījumu. Atsauces šajā direktīvā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kas veikta nevērības dēļ, būtu tā arī jāsaprot dalībvalstīm, kurās šādu rīcību atzīst par krimināli sodāmu.
- (14) Lai atturētu no nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tā ir sodāma, par maksimālo soda termiņu nosakot brīvības atņemšanu uz vismaz četriem gadiem. Minētais pienākums neskar individuālu pieeju sodam un tā piemērošanu un spriedumu izpildi saskaņā ar konkrētajiem apstākļiem katrā atsevišķā gadījumā. Dalībvalstīm vajadzētu arī paredzēt papildu sankcijas vai pasākumus, piemēram, naudas sodu, piekļuves aizliegumu publiskajam finansējumam uz laiku vai pastāvīgi, tostarp iepirkuma procedūrām, dotācijām un koncesijām, pagaidu aizliegumu veikt komercdarbību vai pagaidu aizliegumu pretendēt uz vēlētiem vai valsts amatiem. Minētais pienākums neskar tiesneša vai tiesas rīcības brīvību lemt, vai piemērot papildu sankcijas vai pasākumus, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus.
- (15) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiesnesis vai tiesa var ņemt vērā šajā direktīvā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus, piespriežot sodu likumpārkāpējiem, kaut arī nepastāv pienākums noteikt smagāku sodu. Tiesnesim vai tiesai ir rīcības brīvība noteikt, vai nepieciešams noteikt smagāku sodu konkrēto atbildību pastiprinošo apstākļu dēļ, ņemot vērā visus konkrētās lietas faktiskos apstākļus. Dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam paredzēt atbildību pastiprinošus apstākļus, ja valsts tiesību akti paredz, ka noziedzīgi nodarījumi, kas izklāstīti Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI ⁽²⁾, vai nodarījumi, ko izdarījušas fiziskas personas kā atbildīgie subjekti, īstenojot savu profesionālo darbību, ir atsevišķi krimināli sodāmi noziedzīgi nodarījumi un tādēļ par tiem var tikt piemērotas smagākas sankcijas.
- (16) Nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšana un konfiskācija novērš tos finansiālos stimulus, kas ir noziegumu izdarīšanas virzītājspēks. Direktīvā 2014/42/ES ir paredzēti minimālie noteikumi par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju krimināllietās. Minētajā direktīvā ir arī noteikts, ka Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par tās īstenošanu un vajadzības gadījumā iesniedz atbalstošus priekšlikumus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu iesaldēšana un konfiskācija vismaz visos tajos gadījumos, kas paredzēti Direktīvā 2014/42/ES. Dalībvalstīm būtu arī nopietni jāapsver iespēja paredzēt konfiskāciju visos gadījumos, kad nav iespējams uzsākt vai pabeigt kriminālprocesu, tostarp gadījumos, kad likumpārkāpējs ir miris. Kā paziņojumā, kas pievienots Direktīvai 2014/42/ES, ir prasījuši Eiropas Parlaments un Padome, Komisija iesniegs ziņojumu, kurā tiks analizēta iespēja ieviest jaunus kopīgus noteikumus par tāda īpašuma konfiskāciju, kas iegūts krimināla rakstura darbībās, un potenciālie ieguvumi no šādu noteikumu ieviešanas, tostarp gadījumos, kad konkrēta persona vai personas par minētajām darbībām nav notiesātas. Šādā analizē tiks ņemtas vērā dalībvalstu tiesību tradīciju un tiesību sistēmu atšķirības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.).

- (17) Ņemot vērā izdarītāju un noziedzīgās darbības iegūtu līdzekļu mobilitāti, kā arī kompleksās pārrobežu izmeklēšanas, kas ir nepieciešamas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanai, visām dalībvalstīm būtu jānosaka sava jurisdikcija, lai kompetentajām iestādēm ļautu šādas darbības izmeklēt un sākt kriminālvajāšanu. Dalībvalstīm ar to būtu jānodrošina, ka to jurisdikcijā ir gadījumi, kad nodarījums ar informācijas un komunikāciju tehnoloģiju palīdzību veikts no to teritorijas, neatkarīgi no tā, vai šādu tehnoloģiju izcelsme ir to teritorija.
- (18) Saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/948/TI ⁽¹⁾ un Padomes Lēmumu 2002/187/TI ⁽²⁾ divu vai vairāk dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras veic paralēlus kriminālprocesus par tiem pašiem faktiem saistībā ar to pašu personu, jāuzsāk tiesas savstarpējas apspriedes ar *Eurojust* atbalstu, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka par visiem nodarījumiem, uz ko attiecas šī direktīva, tiktu veikta kriminālvajāšana.
- (19) Lai nodrošinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas nodarījumu sekmīgu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, atbildīgajiem par minēto nodarījumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu vajadzētu būt iespējai izmantot efektīvus izmeklēšanas līdzekļus, piemēram, tādus līdzekļus, ko izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā. Tādējādi būtu jānodrošina, lai ir pieejams pietiekams personāls un mērķtiecīga apmācība, resursi un modernākā tehnoloģiskā veikspēja. Šādu līdzekļu izmantošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem vajadzētu būt mērķtiecīgai, un, tos izmantojot, būtu jāņem vērā proporcionalitātes princips un izmeklējamā nodarījumu raksturs un smagums un būtu jāievēro tiesības uz personas datu aizsardzību.
- (20) Ar šo direktīvu aizstāj atsevišķus Pamatlēmuma 2001/500/TI noteikumus attiecībā uz dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī direktīva.
- (21) Šajā direktīvā tiek ievēroti principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantā, tiek ņemtas vērā pamattiesības un pamatbrīvības un tiek ievēroti principi, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tie, kas ir izklāstīti II, III, V un VI sadaļā, kas cita starpā ietver tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību, noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principus, kas aptver arī prasību par precizitāti, skaidrību un paredzamību krimināltiesībās, nevainīguma prezumpciju, kā arī aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesības uz piekļuvi advokātam, tiesības neliecināt pret sevi un tiesības uz taisnīgu tiesu. Šī direktīva ir jāsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem, ņemot vērā arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un citas saistības cilvēktiesību jomā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, visās dalībvalstīs par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju paredzēt iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (23) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva tām nav saistoša un nav jāpieņem.
- (24) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpieņem. Pamatlēmums 2001/500/TI joprojām ir saistošs un jāpieņem Dānijai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo direktīvu nosaka noteikumu minimumu attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu definīciju un sankcijām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas jomā.

⁽¹⁾ Pamatlēmums 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā (OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2002/187/TI (2002. gada 28. februāris), ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem (OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp.).

2. Šo direktīvu nepiemēro nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai saistībā ar īpašumu, kas iegūts noziedzīgos nodarījumos, kuri skar Savienības finanšu intereses, jo uz to attiecas konkrēti noteikumi, kas izklāstīti Direktīvā (ES) 2017/1371.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “noziedzīga darbība” ir jebkāda veida noziedzīga iesaistīšanās jebkura tāda nodarījuma izdarīšanā, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir sodāms ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir lielāks par vienu gadu, vai attiecībā uz dalībvalstīm, kuru tiesību sistēmās ir noteikts minimālais soda ilgums par nodarījumiem, jebkura tāda nodarījuma izdarīšanā, kas ir sodāms ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura minimālais ilgums ir vairāk nekā seši mēneši. Jebkurā gadījumā par noziedzīgu darbību tiek uzskatīti nodarījumi, kas pieder šādām kategorijām:
 - a) līdzdalība noziedzīgā grupā un rekets, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI;
 - b) terorisms, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/541 ⁽¹⁾;
 - c) cilvēku tirdzniecība un migrantu kontrabanda, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/36/ES ⁽²⁾ un Padomes Pamatlēmumā 2002/946/TI ⁽³⁾;
 - d) seksuālā izmantošana, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/93/ES ⁽⁴⁾;
 - e) narkotisko un psihotropo vielu nelikumīga tirdzniecība, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Padomes Pamatlēmumā 2004/757/TI ⁽⁵⁾;
 - f) nelikumīga ieroču tirdzniecība;
 - g) nelikumīga zagtu vai citu mantu tirdzniecība;
 - h) korupcija, tostarp jebkurš nodarījums, kurš noteikts Konvencijā par cīņu pret korupciju, kurā iesaistītas Eiropas Kopienas amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas ⁽⁶⁾, un Padomes Pamatlēmumā 2003/568/TI ⁽⁷⁾;
 - i) krāpšana, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Padomes Pamatlēmumā 2001/413/TI ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI (OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/946/TI (2002. gada 28. novembris) par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai novērstu neatļautas iecelšanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV L 328., 5.12.2002., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā (OV L 335, 11.11.2004., 8. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Akts (1997. gada 26. maijs), kas pieņemts, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un ar ko sastāda Konvenciju par Eiropas Kopienas ierēdņu vai Eiropas Savienības dalībvalstu ierēdņu korumpētības apkarošanu (OV C 195, 25.6.1997., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Pamatlēmums 2003/568/TI (2003. gada 22. jūlijs) par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā (OV L 192, 31.7.2003., 54. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Pamatlēmums 2001/413/TI (2001. gada 28. maijs) par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem (OV L 149, 2.6.2001., 1. lpp.).

- j) naudas viltošana, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/62/ES ⁽¹⁾;
 - k) ražojumu viltošana un pirātisku ražojumu izgatavošana;
 - l) noziegumi pret vidi, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/99/EK ⁽²⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/123/EK ⁽³⁾;
 - m) slepkavība, smagi miesas bojājumi;
 - n) personas nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana;
 - o) laupīšana vai zādzība;
 - p) kontrabanda;
 - q) nodokļu noziegumi saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem, kā noteikts valstu tiesību aktos;
 - r) izspiešana;
 - s) viltošana;
 - t) pirātisms;
 - u) iekšējās informācijas izmantošana un tirgus manipulācijas, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/57/ES ⁽⁴⁾;
 - v) kibernetiskie noziegumi, tostarp jebkurš nodarījums, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/40/ES ⁽⁵⁾;
- 2) "Īpašums" ir jebkāda veida aktīvi neatkarīgi no tā, vai tie ir ķermeniski vai bezķermeniski, kustami vai nekustami, taustāmi vai netaustāmi, un juridiskie dokumenti vai instrumenti jebkādā veidā, tostarp elektroniskā vai digitālā veidā, kas apliecina īpašumtiesības vai daļu šādos aktīvos;
- 3) "juridiska persona" ir subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir juridiskās personas statuss, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un izņemot publiskas starptautiskās organizācijas.

3. pants

Nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas nodarījumi

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka turpmāk minētā rīcība, ja tā izdarīta ar nodomu, ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums:
- a) īpašuma pārveidošana vai nodošana, zinot, ka šāds īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā, lai slēptu vai maskētu īpašuma nelikumīgo izcelsmi vai lai palīdzētu jebkurai personai, kas ir iesaistīta šādas darbības izdarīšanā, izvairīties no minētās personas rīcības juridiskajām sekām;
 - b) īpašuma patiesās būtības, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, kustības, tiesību uz to slēpšana vai maskēšana vai īpašuma piederības slēpšana vai maskēšana, zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā;
 - c) īpašuma iegāde, valdījums vai lietošana, tā saņemšanas laikā zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punktā minētā rīcība ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja likumpārkāpējam bija aizdomas vai vajadzēja zināt, ka īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/62/ES (2014. gada 15. maijs) par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI (OV L 151, 21.5.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/123/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem (OV L 280, 27.10.2009., 52. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/57/ES (2014. gada 16. aprīlis) par kriminālsodiem par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas direktīva) (OV L 173, 12.6.2014., 179. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI (OV L 218, 14.8.2013., 8. lpp.).

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

- a) iepriekšējs vai vienlaicīgs notiesājošs spriedums par noziedzīgu darbību, kurā iegūts īpašums, nav priekšnoteikums tam, lai notiesātu par 1. un 2. punktā minētajiem nodarījumiem;
- b) notiesāšana par 1. un 2. punktā minētajiem nodarījumiem ir iespējama, ja ir konstatēts, ka īpašums ir bijis iegūts noziedzīgā darbībā, neprasot precīzi konstatēt visus faktiskos elementus vai visus apstākļus saistībā ar minēto noziedzīgo darbību, tostarp izdarītāja identitāti;
- c) šā panta 1. un 2. punktā minētos nodarījumus attiecina arī uz īpašumu, kas iegūts no rīcības, kura īstenota citas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā, ja minētā rīcība tiktu uzskatīta par noziedzīgu darbību, ja tā būtu bijusi izdarīta savā valstī.

4. Šā panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā dalībvalstis var papildus prasīt, ka attiecīgo rīcību uzskata par noziedzīgu nodarījumu tās citas dalībvalsts tiesību aktos vai tās trešās valsts tiesību aktos, kurā minētais noziedzīgs nodarījums ir veikts, izņemot tad, ja minētā rīcība ir viens no 2. panta 1. punkta a) līdz e) un h) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem, un kā noteikts piemērojamajos Savienības tiesību aktos;

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētā rīcība ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums, ja to ir izdarījušas personas, kas veikušas noziedzīgo darbību, kurā iegūts īpašums, vai bijušas tajā iesaistītas.

4. pants

Atbalstīšana un līdzdalība, kūdīšana un mēģinājums

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka atbalstīšana un līdzdalība, kūdīšana un mēģinājums izdarīt 3. panta 1. un 5. punktā minētu nodarījumu ir sodāmi kā noziedzīgs nodarījums.

5. pants

Sodi fiziskām personām

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem piemēro iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus.
2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 1. un 5. punktā minētajiem nodarījumiem soda ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi.
3. Dalībvalsts veic arī visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka fiziskām personām, kuras ir izdarījušas 3. un 4. pantā minētus nodarījumus, vajadzības gadījumā piemēro arī papildu sankcijas vai pasākumus.

6. pants

Atbildību pastiprinoši apstākļi

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minētajiem nodarījumiem par atbildību pastiprinošiem apstākļiem ir uzskatāmi šādi apstākļi:
 - a) nodarījums izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros Pamatlēmuma 2008/841/TI nozīmē; vai
 - b) likumpārkāpējs ir atbildīgais subjekts Direktīvas (ES) 2015/849 2. panta nozīmē un ir izdarījis nodarījumu savas profesionālās darbības ietvaros.
2. Dalībvalstis var paredzēt, ka attiecībā uz 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minētajiem nodarījumiem par atbildību pastiprinošiem apstākļiem ir uzskatāmi šādi apstākļi:
 - a) legalizētajam īpašumam ir ievērojama vērtība; vai
 - b) legalizētais īpašums ir iegūts kāda no 2. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā un h) apakšpunktā minēto nodarījumu rezultātā.

7. pants

Juridisku personu atbildība

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par jebkuru no 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūrvienības daļa, izdarījusi jebkura persona, kurai ir vadošs amats juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no šādām tiesībām:
 - a) pilnvaras pārstāvēt juridisko personu;

- b) pilnvaras pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) pilnvaras īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskās personas var saukt pie atbildības gadījumos, kad uzraudzības vai kontroles trūkums no šā panta 1. punktā minētās personas puses ir darījis iespējamu to, ka persona, kas ir tās pakļautībā, minētās juridiskās personas labā ir veikusi jebkuru no 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minētajiem nodarījumiem.

3. Juridiskās personas atbildība saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesa uzsākšanu pret fiziskām personām, kuras ir 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minēto nodarījumu izdarītāji, uzkūditāji vai līdzdalībnieki.

8. pants

Sankcijas juridiskām personām

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 7. pantu, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai naudas sodu, kas nav kriminālsods, un var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- a) tiesību liegšanu saņemt valsts pabalstu vai atbalstu;
- b) piekļuves aizliegumu publiskajam finansējumam, tostarp iepirkuma procedūrām, dotācijām un koncesijām, uz laiku vai pastāvīgi;
- c) pagaidu vai galīgu aizliegumu veikt komercdarbību;
- d) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;
- e) likvidāciju ar tiesas lēmumu;
- f) pagaidu vai galīgu to uzņēmumu slēgšanu, kas izmantoti nodarījuma izdarīšanā.

9. pants

Konfiskācija

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai vajadzības gadījumā nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 2014/42/ES iesaldē vai konfiscē līdzekļus, kas iegūti kādā no šajā direktīvā minētajiem nodarījumiem, un līdzekļus, kas izmantoti vai kurus paredzēts izmantot, lai izdarītu vai palīdzētu izdarīt šajā direktīvā minētos nodarījumus.

10. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ja:

- a) nodarījums pilnībā vai daļēji izdarīts tās teritorijā;
- b) likumpārkāpējs ir tās valstspiederīgais.

2. Dalībvalsts informē Komisiju, ja tā nolemj paplašināt savu jurisdikciju, lai aptvertu 3. un 4. pantā minētos nodarījumus, kas veikti ārpus tās teritorijas, ja:

- a) likumpārkāpējs ir pastāvīgais iedzīvotājs tās teritorijā;
- b) nodarījums ir izdarīts tādas juridiskās personas labā, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā.

3. Ja 3. un 4. pantā minētie nodarījumi ir vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcijā un ja jebkura no attiecīgajām dalībvalstīm, pamatojoties uz vieniem un tiem pašiem faktiem, var likumīgi uzsākt kriminālvajāšanu, attiecīgās dalībvalstis sadarbojas, lai izlemtu, kura no tām uzsāks likumpārkāpēja kriminālvajāšanu, ar mērķi kriminālprocesu veikt centralizēti tikai vienā dalībvalstī.

Nem vērā šādus faktorus:

- a) tās dalībvalsts teritoriju, kurā nodarījums tika izdarīts;
- b) likumpārkāpēja valstspiederību vai dzīvesvietu;
- c) cietušās personas vai cietušo personu izcelsmes valsti; un
- d) teritoriju, kurā likumpārkāpējs tika atrasts.

Attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Pamatlēmuma 2009/948/TI 12. pantu lietu nodod *Eurojust*.

11. pants

Izmeklēšanas līdzekļi

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personām, struktūrvienībām vai dienestiem, kas ir atbildīgi par 3. panta 1. un 5. punktā un 4. pantā minēto nodarījumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, ir pieejami efektīvi izmeklēšanas līdzekļi, piemēram, tādi, kurus izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā.

12. pants

Atsevišķu Pamatlēmuma 2001/500/TI noteikumu aizstāšana

Aizstāj Pamatlēmuma 2001/500/TI 1. panta b) punktu un 2. pantu attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, neskarot minēto dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu minētā pamatlēmuma transponēšanai valsts tiesību aktos.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, pirmajā punktā minētās atsaucē uz Pamatlēmuma 2001/500/TI noteikumiem uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

13. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2020. gada 3. decembrim. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants

Ziņošana

Komisija līdz 2022. gada 3. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

Komisija līdz 2023. gada 3. decembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā novērtē šīs direktīvas pievienoto vērtību attiecībā uz nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu, kā arī tās ietekmi uz pamattiesībām un pamatbrīvībām. Komisija, balstoties uz minēto ziņojumu, vajadzības gadījumā iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu nolūkā grozīt šo direktīvu. Komisija ņem vērā dalībvalstu sniegto informāciju.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

16. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2018. gada 23. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

A. TAJANI

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

K. EDTSTADLER

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS (ES) 2018/1674

(2018. gada 23. oktobris),

ar ko groza Padomes Lēmumu 2003/17/EK attiecībā uz tādu lauka apskašu atbilstību, ko veic attiecībā uz lopbarības augu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un graudaugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem Brazīlijas Federatīvajā Republikā, un attiecībā uz Brazīlijas Federatīvajā Republikā ražotu lopbarības augu sēklu un graudaugu sēklu līdzvērtīgumu, un attiecībā uz tādu lauka apskašu atbilstību, ko veic attiecībā uz graudaugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem, dārzeņu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un eļļas augu un šķiedraugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem Moldovas Republikā, un attiecībā uz Moldovas Republikā ražotu graudaugu sēklu, dārzeņu sēklu un eļļas augu un šķiedraugu sēklu līdzvērtīgumu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Lēmums 2003/17/EK ⁽³⁾ paredz, ka, ievērojot konkrētus nosacījumus, noteiktu sēklu ražošanai paredzēto augu lauka apskates, ko veic sarakstā iekļautās trešās valstīs, uzskata par līdzvērtīgām tām lauka apskatēm, ko veic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un ka, ievērojot konkrētus nosacījumus, noteiktu lopbarības augu, graudaugu, biešu, eļļas augu un šķiedraugu sugu sēklas, kas ražotas minētajās valstīs, uzskata par līdzvērtīgām tām sēklām, kas ražotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.
- (2) Brazīlijas Federatīvā Republika ("Brazīlija") ir iesniegusi Komisijai lūgumu atzīt par līdzvērtīgu Brazīlijas lauka apskašu sistēmu, kura attiecas uz lopbarības augu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un graudaugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem, un atzīt par līdzvērtīgām Brazīlijā ražotas un sertificētas lopbarības augu sēklas un graudaugu sēklas.
- (3) Komisija pārbaudīja attiecīgos Brazīlijas tiesību aktus un, pamatojoties uz 2016. gadā veikto revīziju par lopbarības augu un graudaugu sēklu oficiālās kontroles un sertifikācijas sistēmu Brazīlijā un tās atbilstību Savienības prasībām, savus konstatējumus publicēja ziņojumā "Galīgais ziņojums par revīziju, kas veikta Brazīlijā no 2016. gada 11. līdz 19. aprīlim nolūkā novērtēt sēklu oficiālās kontroles un sertifikācijas sistēmu un tās atbilstību Eiropas Savienības prasībām".
- (4) Pēc revīzijas tika secināts, ka sēklu ražošanai paredzēto augu lauka apskates un lopbarības augu un graudaugu sēklu paraugu ņemšana, pārbaude un oficiālās pēckontroles tiek veiktas pienācīgi un atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti Lēmuma 2003/17/EK II pielikumā, un attiecīgajām prasībām, kas izklāstītas Padomes Direktīvās 66/401/EEK ⁽⁴⁾ un 66/402/EEK ⁽⁵⁾. Turklāt tika secināts, ka valsts iestādes, kuras atbild par sēklu sertifikācijas īstenošanu Brazīlijā, ir kompetentas un darbojas pienācīgi.

⁽¹⁾ OV C 227, 28.6.2018., 76. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 11. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 9. oktobra lēmums.

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2003/17/EK (2002. gada 16. decembris) par tādu lauka apskašu atbilstību, ko veic attiecībā uz sēklu ražošanai paredzētiem augiem trešās valstīs, un par trešās valstīs ražotu sēklu līdzvērtīgumu (OV L 8, 14.1.2003., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 66/401/EEK (1966. gada 14. jūnijs) par lopbarības augu sēklu tirdzniecību (OV L 25, 11.7.1966., 2298./66. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 66/402/EEK (1966. gada 14. jūnijs) par graudaugu sēklu tirdzniecību (OV L 25, 11.7.1966., 2309./66. lpp.).

- (5) Moldovas Republika ir iesniegusi Komisijai lūgumu atzīt par līdzvērtīgu Moldovas Republikas lauka apskašu sistēmu, kura attiecas uz graudaugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem, dārzeņu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un eļļas augu un šķiedraugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem, un atzīt par līdzvērtīgām Moldovas Republikā ražotas un sertificētas graudaugu sēklas, dārzeņu sēklas un eļļas augu un šķiedraugu sēklas.
- (6) Komisija pārbaudīja attiecīgos Moldovas Republikas tiesību aktus un, pamatojoties uz 2016. gadā veikto revīziju attiecībā uz graudaugu, dārzeņu, eļļas augu un šķiedraugu sēklu oficiālās kontroles un sertifikācijas sistēmu Moldovas Republikā un tās atbilstību Savienības prasībām, savus konstatējumus publicēja ziņojumā "Galīgais ziņojums par revīziju, kas veikta Moldovas Republikā no 2016. gada 14. līdz 21. jūnijam nolūkā novērtēt sēklu oficiālās kontroles un sertifikācijas sistēmu un tās atbilstību Eiropas Savienības prasībām".
- (7) Pēc revīzijas tika secināts, ka sēklu ražošanai paredzēto augu lauka apskates un graudaugu, dārzeņu, eļļas augu un šķiedraugu sēklu paraugu ņemšana, pārbaude un oficiālās pēckontroles tiek veiktas pienācīgi un atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti Lēmuma 2003/17/EK II pielikumā, un attiecīgajām prasībām, kas izklāstītas Padomes Direktīvās 66/402/EEK, 2002/55/EK ⁽¹⁾ un 2002/57/EK ⁽²⁾. Turklāt tika secināts, ka valsts iestādes, kas atbild par sēklu sertifikāciju Moldovas Republikā, ir kompetentas un darbojas pienācīgi.
- (8) Tādēļ ir lietderīgi atzīt par līdzvērtīgām lauka apskates, kas Brazīlijā veiktas attiecībā uz lopbarības augu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un graudaugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un attiecībā uz Brazīlijā ražotām lopbarības augu sēklām un graudaugu sēklām un ko oficiāli sertificējušas tās iestādes.
- (9) Tāpat ir lietderīgi atzīt par līdzvērtīgām lauka apskates, kas Moldovas Republikā veiktas attiecībā uz graudaugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem, dārzeņu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un eļļas augu un šķiedraugu sēklu ražošanai paredzētiem augiem un attiecībā uz Moldovas Republikā ražotām graudaugu, dārzeņu, eļļas augu un šķiedraugu sēklām un ko oficiāli sertificējušas tās iestādes.
- (10) Savienībā ir pieprasījums pēc dārzeņu sēklu importa no trešām valstīm, tostarp no Moldovas Republikas. Tādēļ, lai reaģētu uz pieprasījumu pēc minētajām sēklām, kuru izcelsme ir Moldovas Republikā, kā arī turpmāk – citās trešās valstīs, Lēmumam 2003/17/EK būtu jāattiecas uz oficiāli sertificētām dārzeņu sēklām, kas minētas Direktīvā 2002/55/EK.
- (11) Ņemot vērā Starptautiskās Sēklu kontroles asociācijas (ISTA) piemērojamos noteikumus, ir lietderīgi paredzēt, lai attiecīgā trešā valsts iesniegtu oficiālu paziņojumu, ka sēklu paraugi ņemti un pārbaudīti saskaņā ar noteikumiem, kas attiecībā uz oranžajiem starptautiskajiem sēklu partiju sertifikātiem ir izklāstīti ISTA Starptautiskajos sēklu pārbaudes noteikumos ("ISTA noteikumi"), un lai sēklu partijām būtu pievienots šāds sertifikāts.
- (12) Tā kā ir beidzies "Izņēmuma kārtā veikts sēklu paraugu ņemšanas un sēklu analīžu eksperiments", kas ir noteikts V A pielikumā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Padomes 2000. gada 28. septembrī pieņemtajā lēmumā par ESAO shēmas par starptautiskajā tirdzniecībā esošu sēklu šķirņu sertifikāciju, būtu jāsvīturo visas atsauces uz šo eksperimentu.
- (13) Būtu jāsvīturo visas atsauces uz Horvātiju kā trešo valsti, jo tā 2013. gadā ir pievienojusies Savienībai.
- (14) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Lēmums 2003/17/EK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Grozījumi Lēmumā 2003/17/EK

Lēmumu 2003/17/EK groza šādi:

1) lēmuma 1. panta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Lauka apskates attiecībā uz sēklu ražošanai paredzētām šā lēmuma I pielikumā norādītajām augu sugām, ko veic minētajā pielikumā uzskaitītajās trešās valstīs, uzskata par līdzvērtīgām tām lauka apskatēm, kas veiktas saskaņā ar Direktīvām 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/54/EK un 2002/57/EK un Padomes Direktīvu 2002/55/EK (*), ja tās:

(*) Padomes Direktīva 2002/55/EK (2002. gada 13. jūnijs) par dārzeņu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 33. lpp.);

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2002/55/EK (2002. gada 13. jūnijs) par dārzeņu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 33. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2002/57/EK (2002. gada 13. jūnijs) par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.).

2) lēmuma 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

Šā lēmuma I pielikumā norādīto sugu sēklas, kas ražotas minētajā pielikumā uzskaitītajās trešās valstīs un ko oficiāli sertificējušas iestādes, kas uzskaitītas minētajā pielikumā, uzskata par līdzvērtīgām tādām sēklām, kas atbilst Direktīvām 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/54/EK, 2002/55/EK un 2002/57/EK, ja tās atbilst šā lēmuma II pielikuma B daļā izklāstītajiem nosacījumiem.”;

3) lēmuma 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Veicot līdzvērtīgo sēklu iepakojuma “atkārtotu marķēšanu un aizvēršanu” Kopienā ESAO shēmas par starptautiskajā tirdzniecībā esošu sēklu šķirņu sertifikāciju nozīmē, līdzīgi piemēro Direktīvu 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/54/EK, 2002/55/EK un 2002/57/EK noteikumus par Kopienā ražota iepakojuma atkārtotu aizvēršanu.

Pirmā daļa neskar šādām darbībām piemērojamos ESAO nosacījumus.”;

b) panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) mazajam EK iepakojumam Direktīvu 66/401/EEK, 2002/54/EK vai 2002/55/EK nozīmē.”;

4) Lēmuma 2003/17/EK pielikumus groza saskaņā ar šā lēmuma pielikumu.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2018. gada 23. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. EDTSTADLER

PIELIKUMS

Lēmuma 2003/17/EK I un II pielikumu groza šādi:

1) lēmuma I pielikumu groza šādi:

a) tabulā alfabētiskā kārtībā iekļauj šādus ierakstus:

"BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply	66/401/EEK
	Esplanada dos Ministérios, bloco D	66/402/EEK"
	70.043-900 Brasília-DF	
"MD	National Agency for Food Safety (ANSA)	66/402/EEK
	str. Mihail Kogălniceanu 63,	2002/55/EK
	MD-2009, Chisinau	2002/57/EK"

b) tās tabulas zemsvītras piezīmē, kas minēta a) apakšpunktā, alfabētiskā kārtībā iekļauj šādus ierakstus: "BR – Brazīlija," "MD – Moldovas Republika,";

c) zemsvītras piezīmē, kas attiecas uz minēto tabulu, tiek svītrots ieraksts "HR – Horvātija,";

2) lēmuma II pielikumu groza šādi:

a) pielikuma A daļas 1. punktam pievieno šādu ievilkumu:

— dārzeņu sēklām, ja to sugas minētas Direktīvā 2002/55/EK.";

b) pielikuma B daļu groza šādi:

i) daļas 1. punkta pirmajai daļai pievieno šādu ievilkumu:

— dārzeņu sēklām, ja to sugas minētas Direktīvā 2002/55/EK.";

ii) daļas 2.1. punktā pēc trešā ievilkuma iekļauj šādu ievilkumu:

— Direktīvas 2002/55/EK II pielikumā,";

iii) daļas 2.2. punktu aizstāj ar šādu:

"2.2. Lai pārbaudītu, vai 2.1. punktā izklāstītie priekšnoteikumi ir izpildīti, oficiāli vai oficiālā uzraudzībā ņem paraugus saskaņā ar ISTA normām, un to svaram ir jāatbilst tam svaram, kāds noteikts ar šādām metodēm, ņemot vērā šādās direktīvās noteiktās metodes:

— Direktīvas 66/401/EEK III pielikuma 3. un 4. aile,

— Direktīvas 66/402/EEK III pielikuma 3. un 4. aile,

— Direktīvas 2002/54/EK II pielikuma otrā rinda,

— Direktīvas 2002/55/EK III pielikums,

— Direktīvas 2002/57/EK III pielikuma 3. un 4. aile.";

iv) daļas 2.3. punktu aizstāj ar šādu:

"2.3. Pārbaudi veic oficiāli vai oficiālā uzraudzībā saskaņā ar ISTA noteikumiem.";

v) daļas 2.4. punktu svīturo;

vi) daļas 3.1. punkta otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— apgalvojums, ka sēklu paraugi ņemti un pārbaudīti saskaņā ar pašreizējām starptautiskām metodēm: “Paraugus ir ņēmusi un saskaņā ar noteikumiem, kas attiecībā uz oranžajiem starptautiskajiem sēklu partiju sertifikātiem ir izklāstīti ISTA Starptautiskajos sēklu pārbaudes noteikumos, ir pārbaudījusi ... (ISTA sēklu pārbaudes stacijas nosaukums vai dalības kods)”,”;

vii) daļas 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Sēklu partijām pievieno ISTA oranžo starptautisko sēklu partiju sertifikātu, kas sniedz informāciju par 2. punktā minētajiem priekšnoteikumiem.”

II

(Nelegislatīvi akti)

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS (ES) 2018/1675

(2018. gada 2. oktobris)

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar Nīderlandes pieteikumu EGF/2018/001 NL/Finanšu pakalpojumu darbības

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 15. panta 4. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽²⁾ un jo īpaši tā 13. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) mērķis ir sniegt atbalstu darba ņēmējiem, kas atlaisti no darba, un pašnodarbinātām personām, kuru darbība ir beigusies tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, turpinās globālā finanšu un ekonomikas krīze vai ir sākusies jauna globāla finanšu un ekonomikas krīze, un palīdzēt viņiem no jauna iekļauties darba tirgū.
- (2) EGF nepārsniedz maksimālo apjomu 150 miljoni EUR gadā (2011. gada cenās), kā noteikts Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ⁽³⁾ 12. pantā.
- (3) Nīderlande 2018. gada 23. februārī iesniedza pieteikumu EGF izmantošanai pēc darbinieku atlaišanas 20 uzņēmumos, kas darbojas finanšu pakalpojumu nozarē šādos Nīderlandes reģionos: Frīzlande, Drente un Overeisela. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1309/2013 8. panta 3. punktu par pieteikumu tika sniegta papildu informācija. Šis pieteikums atbilst Regulas (ES) Nr. 1309/2013 13. pantā noteiktajām prasībām par EGF finansiālā ieguldījuma noteikšanu.
- (4) Tādēļ EGF būtu jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu 1 192 500 EUR apmērā saistībā ar Nīderlandes iesniegto pieteikumu.
- (5) Lai pēc iespējas saīsinātu laiku, kas vajadzīgs EGF izmantošanai, šis lēmums būtu jāpieņem no tā pieņemšanas dienas,

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes 2013. gada 2. decembra Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, lai piešķirtu 1 192 500 EUR saistību un maksājumu apropriācijās.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. To piemēro no 2018. gada 2. oktobra.

Strasbūrā, 2018. gada 2. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
J. BOGNER-STRAUSS

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV